

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 10 (370) • Joi 12 martie 1970 • 16 pagini — 1 leu

CASA AGRO-NOMULUI —

ÎN PAS CU CERINȚELE ACTUALE ALE AGRICULTURII NOASTRE SOCIALISTE

Dr. ing. Teodor MARIAN

director
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

În programul amplu și bine fundamentat din punct de vedere științific cuprins în Documentele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, a unei economii avansate, un loc important revine modernizării agriculturii. Aceasta, ca de altfel oricare ramură a producției materiale, trebuie să producă mai mult, mai bun și la un preț de cost cit mai scăzut, asigurând creșterea eficienței muncii, o înaltă rentabilitate, printr-o continuă incorporare în producție a tot ceea ce știința și tehnica îi pune la dispoziție.

Promovarea unor noi tehnologii, perfecționarea celor existente, folosirea soiurilor, raselor și hibrizilor de mare productivitate, a noilor mașini și procese chimice în condiții de maximă eficiență economică presupun însă existența și aportul unui larg activ de lucrători, specialiști competenți, la curent cu ceea ce este nou și util pentru producție. Tocmai de aceea, conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii apreciază că sprijinirea cadrelor din unitățile agricole de producție și din cele de coordonare în vederea continuării perfecționării trebuie să capete noi valențe, corespunzătoare cerințelor etapei actuale de dezvoltare a agriculturii.

În acest context se înscrie activitatea caselor agronomului, organisme de propagandă agricolă, în preocuparea cărora intră, ca sarcină primordială, promovarea noului, informarea și documentarea specialiștilor și altor cadre din producție în legătură cu principalele probleme pe care le implică modernizarea agriculturii noastre socialiste.

Activitatea desfășurată pînă în prezent de casele agronomului, prin organizarea de consfătuiri, instructaje, schimburi de experiență, conferințe, pe de o parte, iar pe de altă parte, prin îndrumarea și sprijinirea unităților de producție în organizarea de laboratoare agricole, poate fi apreciată ca un aport substanțial la desfășurarea propagandei agricole. Cîteva cifre, în acest sens, sînt destul de edificatoare. Numai în anul 1969, bunăoară, au participat la diferitele instructaje, consfătuiri, schimburi de experiență, școlări organizate de casele agronomului județene 112.705 cadre din agricultură, la care se adaugă încă 4.140 de specialiști care au luat parte la acțiunile organizate prin Casa centrală a agronomului.

Nu poate fi însă trecut cu vederea faptul că în unele județe, organele agricole locale nu se preocupă în suficientă măsură de asigurarea unei activități continue a casei agronomului, nu manifestă o preocupare corespunzătoare

6 MARTIE 1945 — 6 MARTIE 1970

GRANDIOASA MANIFESTAȚIE A OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ

Șirul manifestărilor închinată aniversării unui sfert de veac de la instaurarea guvernului democrat-revoluționar condus de dr. Petru Groza a culminat cu marea adunare populară care a avut loc în ziua de 6 martie a.c. în Capitală.

Timp de cîteva ore, imensa Piață a Palatului a fremătat puternic, sub cupola albastră a unui veritabil cer de primăvară. Mii, zeci de mii de locuitori ai Capitalei — muncitori, ingineri, tehnicieni, ucenici ai marilor uzine bucureștene, oameni de știință și cultură, funcționari, studenți, elevi, membri ai gărzilor patriotice, mulți din ei veterani ai frământatelor zile din primăvara lui 1945 — au venit aici și, după un obicei devenit tradițional, au manifestat pentru partid, pentru conducătorii lui, pentru marile izbînzii ale națiunii române.

În același loc unde cu un pătrar de veac în urmă poporul a plătit cu tributul suprem al singelui, unde gloanțele reacțiunii au curmat vieți de luptători, cetățenii României socialiste, rememorînd filele de istorie ale dîrzelor bătălii, și-au salutat și aclamat conducătorii iubiți, au ascultat cu viu interes ampla expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, au adus un vibrant omagiu luptelor revoluționare din anii 1944—1945. „Așa cum ați răspuns la chemarea partidului în lunile din toamna lui 1944 și iarna lui 1945 — a spus, adresîndu-se mulțimii, în încheierea manifestației, secretarul general al partidului — așa cum ați știut, chiar în această piață, să înfrunțați gloanțele și să obțineți victoria, tot așa sîntem siguri că sub conducerea partidului comunist vom face să triumfe comunismul în România, vom asigura o viață demnă, fericită, pentru întregul nostru popor”.

În fotografie: aspect de la grandioasa manifestație a oamenilor muncii din Capitală, consacrată aniversării a 25 de ani de la instaurarea în România a primului guvern de largă concentrare democratică.

Citiți în pag.

2

În dezbateri publice: proiectul Legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat —
PROPUNERI CONSTRUCTIVE

3

În actualitate: **URGENTE ÎN PRAGUL
LUCRĂRILOR AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ**

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 10

Joi, 12 martie 1970

SUMAR

- Semnalări : ATENȚIE LA AMPLASAREA FLORII-SOARELUI! SOIUL „RECORD“ ESTE SENSIBIL LA LUPOAIE (pag. 4)
- În ferma pomicolă: JALOANELE ACTIVITĂȚII LE PRECIZEAZĂ PROIECTUL DE ORGANIZARE A TERITORIULUI ȘI A PRODUCȚIEI (pag. 5)
- Metodele științifice își etalează posibilitățile: LA COMPLEXUL DE CREȘTERE A VACILOR AL I.A.S. MIHAI VITEAZU, JUDEȚUL CLUJ (pag. 6)
- Cea de-a III-a consfătuire a crescătorilor de oi pentru piețele: „TRANDAFIRII NEGRI DIN NORDUL MOLDOVEI“ (pag. 7)
- 1970 — AN HOTĂRÎTOR PENTRU REALIZAREA PROGRAMULUI DE IRIGAȚII (pag. 8)
- SILVICULTORII ÎN FAȚA UNEI NOI CAMPANII DE ÎMPĂDURIRI (pag. 9)
- O PERFECȚIONARE TEHNICĂ ADUSĂ SEMĂNĂTORII PNEUMATICE S.P.C.-6 ÎN VEDEREA ÎMBUNĂTĂȚIRII SEMĂNĂTULUI SFECLII DE ZAHĂR (pag. 10)
- NICI O FERMĂ FĂRĂ INOVAȚII (pag. 11)
- DOCUMENTAR EXTERN (pag. 15)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUSU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Dumitru MARCHIDAN; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOJOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Constantin TANASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

Numeroși salariați ai I. A. S. Mihăilești, județul Ilfov, s-au adunat zilele trecute pentru a dezbată proiectul Legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat. Tov. Ștefan CALINESCU, secretar al Consiliului sindical județean Ilfov, a subliniat că proiectul de lege marchează un moment important pe drumul nou al integrării organice a muncii fiecărui salariat în eforturile întregului nostru popor, pentru ridicarea producției și productivității muncii în toate sectoarele economiei naționale. „Comitetelor sindicatelor, a arătat tov. Călinescu, le revin sarcini deosebit de importante atât în ce privește organizarea și conducerea producției, cât mai ales în dezvoltarea conștiinței oamenilor, în stimularea inițiativei lor creatoare, în cunoașterea precisă a îndatoririlor fiecăruia.”

Cei prezenți au subliniat importanța normelor ce trebuie să stea la baza asigurării ordinii și disciplinei în unitățile de stat, că pentru prima dată se statuează obligațiile ce revin salariaților, pe măsura drepturilor acordate, stimulându-se și asigurându-se totodată stabilitatea cadrelor la locul de muncă.

Mi s-au părut deosebit de interesante câteva din propunerile făcute cu acest prilej de către participanții la discuții, atât în ce privește obligațiile conducerii, cât și perfecționarea activității acestei întreprinderi, care în anul trecut a realizat planul producției globale în proporție de 143 la sută, înregistrând peste plan un beneficiu de 16 milioane de lei.

— Cred că la capitolele „Obligațiile conducerilor de unități” și „Drepturile și îndatoririle salariaților” — a spus inginerul mecanic Eugen MIHĂILESCU, ar trebui să se pună un accent mai mare pe faptul că salariații pot să aleagă, să fie aleși în organele colective de conducere. Mă refer la necesitatea ca aceste organe să fie alese de către adunarea generală a salariaților, pentru ca astfel să le

lor disciplinei socialiste” să se prevadă: „respectarea întocmai a legislației și actelor normative ce reglementează drepturile și obligațiile salariaților în întreprinderi”. Altfel, prin formularea din proiect, cred că se oferă posibilități apariției subiectivismului, ba uneori chiar abuzurilor nedorite ale vreunor cadre de conducere, în raporturile lor cu salariații.

De asemenea, la litera B

În dezbateri publice: PROIECTUL LEGII ORGANIZĂRII ȘI DISCIPLINEI MUNCII ÎN UNITĂȚILE SOCIALISTE DE STAT

PROPUNERI CONSTRUCTIVE

revin obligații foarte precise atât față de stat, cât și față de cei ce l-au desemnat să le reprezinte în mod democratic interesele.

— Proiectul Legii organizării și disciplinei muncii, a precizat juristul I. A. S.-ului, Eugen GRIGORESCU, are marele merit de a reuni din mai multe legi în una singură, acele prevederi care reglementează drepturile și îndatoririle salariaților. Aș propune ca la primul paragraf al Capitolului I, în loc de expresia „respectarea principiilor și norme-

a primului capitol, în loc de formularea „repartizarea tuturor salariaților pe locuri de muncă și precizarea atribuțiilor și răspunderilor” propunem să se menționeze „repartizarea salariaților pe locurile de muncă potrivit pregătirii lor profesionale și activității pentru care au fost angajați.”

La rîndu-i, economistul Alexandru PĂDURE a propus ca noțiunile de vechime neîntreruptă în muncă să i se dea o formulare mai corespunzătoare și mai clară.

— Aș face propunerea, a spus și lucrătorul Maria TIMCEA de la ferma nr. 1, ca, în ce privește unitățile noastre agricole, să se facă o diferențiere între activitatea ce se desfășoară în fermele cu profil vegetal, de exemplu, și cele zootehnice din combinate, unde nu există sub nici o formă muncă sezonieră. Regimul de 10 ore permanent într-un combinat avicol nu poate fi în nici un caz pus pe picior de egalitate cu al unui salariat de la o fermă de producție vegetală.

— În legătură cu prevederile referitoare la protecția muncii, a arătat inginerul zootehnist Vasile CRISTESCU, șeful fermei a noua, cred că se impune ca pe viitor comitetul sindicatului să fie acela care stabilește, de exemplu, când trebuie să fie schimbat halatul de lucru al unui muncitor. Fiindcă una e să lucrezi într-un laborator de analiza semințelor sau într-o farmacie veterinară, și alta să cari saci cu diferite materiale, muncă ce necesită spălarea halatului la fiecare două zile.

Numeroasele propuneri făcute și de alți vorbitori — Maria MANDA, sexatoaie la stația de incubație, Șerban NICA, secretara comitetului de partid, inginerul Boris TRĂISTARU, medicul veterinar Stela IAVORSCHI și alții — au dovedit că salariații înțeleg să dezbătă cu deplină răspundere proiectul de lege, manifestându-și convingerea că există încă numeroase posibilități pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și obținerea unor rezultate superioare.

I. ALEXANDRU

BLOC-NOTES

OMAGIU

Cititoarea noastră Sultana Craia ne trimite rînduri înaripate cu privire la munca pe care o desfășoară, în aceste zile limpezi de primăvară, lucrătorii I.A.S. Popești-Sere. Despre activitatea acestei întreprinderi agricole de stat, unde pe 142 de hectare vara nu se sfirșește niciodată, în revista noastră s-a mai scris cu câteva săptămîni în urmă. Ceea ce nu s-a relevat însă atunci este faptul că în cadrul întreprinderii — care anul trecut a dat beneficii de peste 20 000 000 lei — circa 90 la sută din numărul lucrătorilor sînt propriu-zis... lucrătoare. Mai exact, peste 900 de femei — muncitoare, tehniciene, ingineri, funcționare — contribuie prin munca lor avîntată la consolidarea faimei, în țară și în lume, a acestei unități moderne situată în preajma Bucureștiului.

Ni se pare că este cit se poate de merit să facem amintita precizare acum. Și se înțelege de ce.

ÎNCA 5 000 DE HECTARE VOR FI REDATE CIRCUITULUI AGRICOL

În bazinul hidrografic „Dobrotfor” — importantă zonă agricolă din județul Bacău — în acest an vor fi continuate o serie de mari lucrări de combatere a eroziunii solului, a formațiilor torențiale și a alunecărilor de teren, care survin în urma infiltrării apelor pluviale. Prin nivelări însumînd 320 000 mc de pămînt dislocat, prin construcția a 50 km canale și a peste 2 200 baraje și cascade locale, vor fi redată circuitului agricol circa 5 000 ha de teren.

Pentru regularizarea apelor cu caracter torențial și pentru protejarea suprafețelor recuperate vor fi construite 190 pozețe din beton și se vor crea cordoane de protecție prin plantarea a 200 hectare cu puiet de salcîm, plop și alte esențe. De subliniat că, în cadrul acestei acțiuni, pînă la începutul anului fuseseră redată agriculturii circa 400 ha.

PENTRU REPARAREA MAȘINILOR ȘI UTILAJELOR

La Hîrlău a fost construită o hală de lucru, a unei asociații intercooperatiste ce reunește 15 unități din județul Iași, destinată reparării și întreținerii autocamioanelor, tractoarelor cu remorci, morilor cu ciocane, agregatelor de aspersiune și altor mașini agricole.

Noua asociație și-a propus să realizeze

anual lucrări în valoare de cel puțin 6 milioane lei.

CONSFAȚUIRE PRIVIND ÎNCERCAREA ȘI OMOLOGAREA SOIURILOR

În perioada 5—7 martie a.c., la Casa agronomului din Timișoara s-au desfășurat lucrările unei consfătuiri organizate de Comisia de Stat pentru încercarea și omologarea soiurilor. În cadrul consfătuirii, la care au participat șefii și contabilii centrelor pentru încercarea soiurilor, s-a analizat situația economică și financiară a fiecărei unități în parte, îndeplinirea planului tematic pe anul trecut, s-au stabilit metode noi, unice, privind tehnica experimentală și a fost lansat planul pentru anul 1970. Cu acest prilej s-a făcut și un larg schimb de experiență, participanții împărțindu-și cunoștințele și tehnicile de lucru folosite în vederea reducerii la minimum posibil a timpului de încercare a soiurilor. (ing. I. FAUR)

OLIMPIADA MECANIZATORILOR

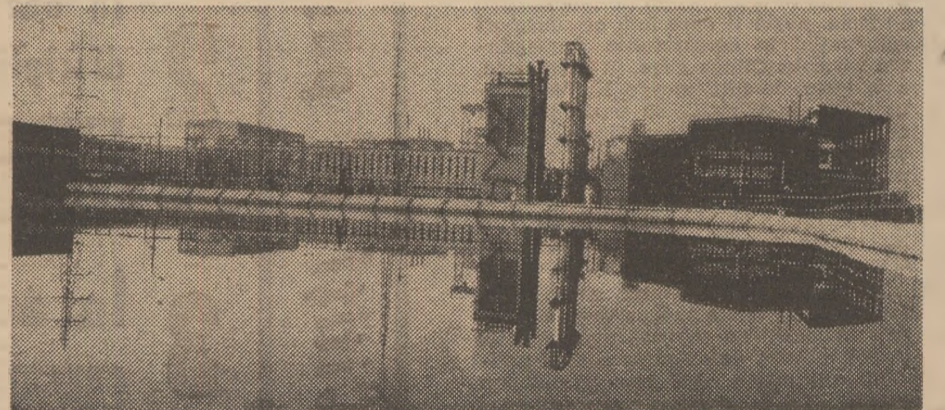
În întreaga țară s-a desfășurat zilele trecute faza județeană a „Olimpiadei mecanizatorilor”, concurs organizat de Uniunea Tineretului Comunist, în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Generală a Sindicatelor din România. Întrecerile pasionante care au avut

loc, au scos în evidență buna pregătire profesională, teoretică și practică, a concurenților, competiția prilejuind, totodată, prin manifestările adiacente organizate, acumularea de noi și utile cunoștințe.

La I.M.A. Sîntana, de pildă, unde s-a desfășurat „Olimpiada mecanizatorilor” județul Arad, după cum ne informează respondentul nostru Ion COTOI, primul manifestării a cuprins, în afară de concursul propriu-zis, vizitarea Laboratorului de protecția muncii din cadrul Școlii profesionale de mecanici agricoli din localitate, recunoscut ca unul din cele mai moderne din țară, precum și o întîlnire cu doi specialiști de la Uzinele „Tractorul” — Brașov și Uzina de reparații Arad, care au comunicat participanților noutăți din domeniul construcției de tractoare și utilaje pentru agricultură.

Cît privește întrecerea, după părerea corespondentului nostru deosebit de disputată, ea a fost cîștigată de tractoristul Gheorghe Ștefa de la întreprinderea gazdă, cu 142 de puncte, urmaț de Gh. Cărmădă, de la I.A.S. Peceica și Ladislau Rohaci, de la I.M.A. Felnac.

La Timișoara, unde s-a desfășurat faza pe județul Timiș a „Olimpiadei mecanizatorilor”, pe primele trei locuri în cadrul competiției s-au clasat, în ordine, tractoriștii Petre Petrescu de la I.M.A. Bethausen, Francisc Schmidt de la I.M.A. Sînnicolaul Mare și Octavian Simion de la I.M.A. Freidorf.

În foto: imagine a Combinatului de îngrășăminte azotoase din Tg. Mureș

URGENTE ÎN PRAGUL LUCRĂRILOR AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ

În ciuda vremii care s-a răcit în ultimele zile, pregătirile în vederea începerii la timp a lucrărilor agricole de primăvară au continuat și în ultima săptămână, în întreaga țară. La o serie de acțiuni însă, anumite diferențe de intensitate de la un județ la altul au condus, inevitabil, la unele rămăneri în urmă.

Evacuarea surplusului de apă de pe semănături este o acțiune de care depinde, în mare măsură, producția. În aceste zile se impun, deci, intensificarea controlului și folosirea toată mijloacele pentru scurgerea apei. Agregatele de pompare trebuie folosite la întreaga lor capacitate, urmărindu-se răspindirea apei pe suprafețe cât mai mari de evaporare.

Aprovizionarea cu semințe trebuie încheiată până la sfârșitul acestei săptămâni în fiecare unitate. Pare inexplicabil că într-o serie de județe au rămas neridicate importante cantități de semințe de ovăz, orzoaică, mazărice, mazăre, sfeclă furajeră, trifoi etc. Este vorba mai cu seamă de cooperative agricole din județele Brașov, Cluj, Alba, Satu Mare, Harghita etc. Tot în aceste zile este necesară urgentarea aprovizionării cu îngrășămintele chimice repartizate.

În legumicultură, sectorul care se află acum în plină activitate, urgențele acestei săptămâni sînt numeroase.

Însămînțările în răsadnițe pentru producerea de răsaduri s-au realizat în proporție de 85 la sută (față de ceea ce se prevăzuse până la 10 martie). Ritmul executării lor va trebui intensificat în județele Teleorman, Brașov, Hunedoara, Caraș-Severin, Mehedinți și Suceava.

Rămase în urmă sînt, deosebi, repicările, care au fost efectuate în proporție de numai 64 la sută. La tomate timpurii, de pildă, realizările acoperă doar 20 la sută din necesar. La unele județe nu se asigură nici necesarul pentru plantarea solarilor: Arad, Dolj, Timiș, Argeș, Buzău, Dimbovița, Satu Mare. În același timp, în toate județele se constată o insuficientă preocupare pentru repicarea în ghișee nutritive.

Construirea de solarii noi se desfășoară încă într-un ritm nesatisfăcător în județele Mehedinți, Satu Mare, Olt, Timiș, Dimbovița, Prahova, Ilfov, Ialomița. „Excelează” în rămânerea în urmă unitățile din județul Arad. Singurele județe unde s-au terminat construcțiile planificate sînt Buzău, Dolj și Galați.

Ținînd seama de aceste situații, în zilele ce urmează trebuie să se acorde o atenție deosebită lucrărilor legate de producerea rásadurilor, precum și celor de pregătire a plantărilor și însămînțărilor. În județele din sudul și vestul țării se va trece de îndată la plantarea în cimp, sub polietilenă, a rásadului de varză timpurie, gulioare, conopidă. Se va începe, de asemenea, însămînțarea în cimp a legumelor din prima epocă: mazăre, rădăcinoase, ceapă din arpagic și sămînță, usturoi, legume, verdețuri.

Peste tot se desfac silozurile de cartofi, urgentîndu-se sortarea și calibrarea tuberculilor și, imediat, încolțirea celor din soiurile timpurii și semitimpurii.

În pomicultură se intensifică și se încheie tratamentele fito-sanitare. Trebuie urgentate, de asemenea, tăierile de formare a coroanilor, de fructificare, corecțiile și reintinerire.

Acolo unde terenul permite, se vor executa, cu toate forțele, arăturile în livezi. Se va grăbi, totodată, executarea gropilor în vederea plantărilor de primăvară.

În viticultură o atenție deosebită se va da declanșării campaniei de altoire. În acest scop, este necesar ca unitățile să-și ridice în totalitate butașii portaltoi, acțiune rămasă în urmă în județele Galați, Olt, Vrancea, Buzău, Vaslui, Vâlcea, Dolj, Teleorman.

Calitatea seminței constituie un factor important în sporirea producției de grâu. În fotografie: aspectul la selectatul seminței la cooperativa agricolă din Negreni, județul Olt

Aspect din laboratorul pentru controlul semințelor din Caracal, județul Olt

Răsadnițele cooperativei agricole din Bărcănești, județul Prahova

ÎN ACTUALITATE

Întreprinderile agricole de stat au încheiat bilanțul anului 1969 cu un beneficiu de peste 1,2 miliarde de lei. Acesta este rezultatul firesc al sporirii producției lor marfă, al creșterii productivității muncii precum și al reducerii cheltuielilor de producție.

În spatele realizărilor de ansamblu stau însă îndeplinirile individuale ale fermelor și întreprinderilor. De aceea, analiza procesului de intensificare ar fi cu totul insuficientă dacă nu ar fi cercetate și aspectele creșterii eficienței economice în cadrul fiecărei unități, modul în care ele și-au îndeplinit sarcina de bază: de a asigura creșterea producției în condițiile reducerii prețului de cost.

Desfășurarea procesului de intensificare a producției în paralel cu creșterea eficienței economice implică fructificarea experienței dobândite în rezolvarea problemelor organizării științifice a producției și a muncii, în mobilizarea rezervelor de sporire a producției precum și a productivității muncii, de economisire a cheltuielilor materiale de creștere a dinamismului fiecărei unități, de optimizare, a factorilor care converg către o producție mai mare — obținută cu un preț de cost mai mic.

Trebuie spus însă că, ținînd seama de importanța unităților agricole de stat în dezvoltarea întregii noastre economii, de baza tehnică-materială de care dispun, de numărul și experiența cadrelor de specialitate angrenate în producția lor, rezultatele obținute nu sînt în întregime satisfăcătoare. Faptul că nu peste tot s-a acordat aten-

ția cuvenită organizării științifice a producției și a muncii a făcut ca în bilanțul anului 1969 să se includă, alături de realizările menționate, și neîndepliniri ale sarcinilor de producție, la grâu și la carne.

Semnificativ, din acest punct de vedere, este imaginea oferită de unitățile agricole de stat din județul Timișoara. Totalizînd

ductivitatea muncii a crescut, în ansamblul unităților din județ, cu mai bine de 11 la sută, iar cheltuielile materiale de producție au fost reduse cu 6 la sută.

Firește, toate acestea constituie realizări incontestabile ale celor 29 întreprinderi agricole de stat și 244 ferme de producție agricolă din județ, realizări care au avut repercusiuni

de întreprinderi, 14 obțin sporuri de producție — față de anul 1968 — cu cheltuieli proporțional mai mari.

Dacă se iau în considerație produsele de bază ale sectorului producției animale, laptele de vacă și carnea, se constată că în 16 unități sporurile față de producțiile înregistrate cu un an în urmă s-au obținut cu cheltuieli proporțional

cheltuielile pe hectar la grâu și de peste 60,4 la sută în ceea ce privește cheltuielile, pe hectar, la porumb. Aceasta a și făcut ca, între ferme, să întîlnim diferențieri mergînd de la simplu la dublu în ceea ce privește prețul de cost al tonei de grâu sau porumb.

Or, ridicarea eficienței economice presupune optimizarea interacțiunii factorilor de creștere a producției și a productivității muncii, pe de o parte, cu cei ai diminuării cheltuielilor de producție, pe de altă parte.

Dezbaterea sarcinilor de plan pe anul 1970 a prilejuit o amplă acțiune de mobilizare a resurselor și rezervelor existente în fiecare unitate în acest domeniu. Este semnificativ să arătăm că anul 1970, ultimul an al cincinalului în curs, va trebui să însemne pentru unitățile agricole de stat din județul Timișoara o sporire a producției lor agricole marfă — exprimată valoric, pe 100 hectare aflate în patrimoniul lor funciar — cu mai bine de 9 la sută în condițiile unei creșteri a beneficiului cu peste 10 la sută. Planul mai prevede, de asemenea, eradicarea pierderilor în toate unitățile și, mai cu seamă, corelarea efortului făcut pe linia intensificării, cu dobîndirea unor rezultate economice superioare.

Realismul sarcinilor stabilite asigură premisele traducerii lor în viață. Este însă necesar, ca încă din primele zile ale anului, creșterea eficienței economice să fie angajată integral pe linia producerii a mai mult, mai bine și mai ieftin.

Dr. ing. Eugen JIANU

ÎN ÎNTEPRINDERILE AGRICOLE DE STAT

Intensificarea producției și necesitatea creșterii eficienței economice

circa 1 la sută din producția marfă — exprimată valoric — a ansamblului I.A.S. — fermele și întreprinderile agricole de stat din județul Timișoara au încheiat anul 1969 cu însemnate realizări. Pe total, s-a obținut astfel o depășire a planului de beneficii pe hectarul de teren agricol cultivat cu mai bine de 8 la sută. Astfel, I.A.S. Giarmata depășește volumul beneficiilor planificate cu peste 3 milioane lei; I.A.S. Recea realizează depășiri de producție și de beneficii chiar în sectoarele în care, în trecut, era deficitară — la lapte de vacă spre exemplu. Pro-

favorabile asupra creșterii eficienței economice a întregii lor activități. Dar — și faptul nu poate fi trecut cu vederea — în acest județ se mai înflinesc unități care și-au încheiat activitatea cu pierderi, precum și altele în care beneficiile realizate nu corespund posibilităților reale. Cauza primordială a unei asemenea stări de fapt o constituie necorelarea judicioasă dintre cheltuielile suplimentare solicitate de intensificarea producției și realizările obținute. Astfel, numai pentru două produse de bază în domeniul producției vegetale — grîul și porumbul — din cele 29

mai mari. Aceasta înseamnă că, în unitățile în cauză, s-a produs mai mult, dar totodată mai scump.

Dacă, pe ansamblu, s-a ajuns la o diminuare a cheltuielilor materiale pe hectarul agricol complex cultivat, în 8 întreprinderi, baremurile au fost depășite, fără măcar a exista o compensație în domeniul producției respective. De altfel, pe această linie, este semnificativ să arătăm că, în cultura grîului și a porumbului — la același nivel de producție — între cele aproape 200 ferme luate în calcul, au existat diferențe de peste 55 la sută în ceea ce privește

SEMNALĂRI

Atenție la amplasarea florii-soarelui!

Soiul „Record” este sensibil la lupoaie

Cooperativa agricolă de producție Crișan, situată în partea de nord-vest a județului Constanța, a cultivat anul trecut 370 ha cu floarea-soarelui, ceea ce reprezintă 14 la sută din suprafața arabilă a unității.

Această pondere ne obligă să dăm o atenție deosebită tehnologiei culturii și introducerii de soiuri cu capacitate de producție cât mai ridicată. S-au luat astfel toate măsurile pentru ca floarea-soarelui să nu revină pe aceeași solă mai devreme de 6 ani, s-au efectuat arături adânci și de calitate pe toate suprafețele, s-au administrat îngrășăminte chimice în cantitățile prescrise de literatura de specialitate, s-au efectuat, la timp și în cele mai bune condiții, lucrările de îngrijire și s-au luat toate măsurile pentru a se recolta fără pierderi. Prin acest complex de măsuri, cu soiul VNIIMK-8931 producțiile medii de floarea-soarelui au crescut de la 1 290 kg/ha în anul 1962, la 1 566 kg în anul 1967.

Pentru a se înregistra creșteri și mai mari de producție, în anul 1968 s-a introdus în cultură soiul Record. Cu toate măsurile fitotehnice în-

treprinse s-au obținut numai 1 218 kg, cu mult sub producția planificată.

Analizând atent pe teren starea culturii am constatat că această recoltă scăzută a fost urmarea directă a unui atac de lupoaie, care pe unele sole s-a manifestat cu deosebită intensitate. Lupoaia a apărut în luna iunie, când plantele de floarea-soarelui aveau înălțimea de 30—40 cm. S-a încercat plivirea buruienii parazite, însă după primele ploii căzute la începutul lunii iulie, în foarte scurt timp, terenul a fost din nou invadat de acest dăunător.

Pe solele cu atac puternic producția a fost cuprinsă între 198 kg/ha și 650 kg/ha. Pe suprafețele unde lupoaia a fost doar semnalată (1—2 plante la ha) producția s-a ridicat la 1 756 kg/ha. Media însă a fost cea menționată mai sus.

În anul 1968 apariția plantelor de lupoaie s-a observat și la I.A.S. Stupina, ferma nr. 4, la cooperativele agricole Crucea, Stupina, Topalu și în alte unități agricole.

Față de această situație, anul trecut s-a dat o atenție deosebită am-

plasării culturii de floarea-soarelui, respectându-se toate celelalte indicații privind tehnologia acestei plante. Pe cele 370 ha, floarea-soarelui a urmat după masă verde, după grâu, porumb și alte premergătoare, iar pe 10 ha, după ea însăși.

Primele plante de lupoaie au fost observate la data de 10 iunie (la prașila a doua mecanică): cite 3—6 buruieni la suprafața de hrănire a unei plante (0,25 m²). Plantele de lupoaie au fost smulse și arse la capătul parcelei. Când floarea-soarelui a atins înălțimea de 40—60 cm s-au înregistrat noi apariții de lupoaie. În monocultură și pe solele învecinate cu parcelele atacate în 1968 cultura a fost invadată. Lupoaia și-a făcut apariția și în sola pe care floarea-soarelui nu s-a cultivat din anul 1961.

Analizându-se 4 500 de plante de floarea-soarelui atacate de lupoaie, s-a constatat reducerea accentuată a înălțimii și grosimii tulpinilor, a distanței dintre frunze, a numărului de frunze și a suprafeței de asimilație, a diametrului capitulului, a numărului de boabe și a greutateii lor. Astfel, în timp ce la plantele neatacate, numărul de semințe în capitul a fost de 903—1 340, iar greutatea a 1 000 de semințe, de 45—49 g, la plantele atacate, numărul de semințe a scăzut la 183—319, iar greutatea a 1 000 de semințe la numai 22—29 g.

Cele mai mari producții s-au realizat după grâu — 2 105 kg/ha și după masă verde — 1 932 kg/ha. După porumb, pe o solă situată la 400—500 m distanță de sola cultivată în 1968 cu floarea-soarelui, s-au obținut 573 kg/ha; pe o solă vecină cu terenul ocupat în 1968 de floarea-

soarelui — numai 385 kg/ha. În monocultură s-a înregistrat cea mai mică producție: 372 kg la ha.

În luna septembrie, la recoltarea florii-soarelui s-a constatat că plantele de lupoaie erau în stadii de dezvoltare diferite: unele abia răsăreau, altele erau înflorite, iar o parte însemnată dintre ele își terminaseră ciclul de vegetație și își scuturaseră semințele.

Din situația descrisă se desprind câteva concluzii. Astfel, cooperativa noastră, ca și celelalte cooperative cultivatoare de floarea-soarelui, trebuie să dea cea mai mare atenție rotației culturii, evitându-se revenirea florii-soarelui pe același loc mai devreme de 8 ani. Deosebit de valoroasă ca plantă premergătoare s-a dovedit grâu de toamnă. Reiese, de asemenea, limpede că soiul Record este mai sensibil la atacul de lupoaie decât soiul VNIIMK-8931. De altfel, în unitatea noastră și în altele, lupoaia s-a înregistrat o dată cu introducerea în cultură a soiului Record. Apelăm deci la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea să analizeze situația soiului Record din acest punct de vedere și să ne dea unele soluții.

Ing. Ion CREȚU
C.A.P. Crișan,
județul Constanța

Intr-unul din laboratoarele I.C.C.P.T.-Fundulea
Foto: AGERPRES

UN NOU SOI DE CARTOF ÎN CURS DE ÎNMULȚIRE:

DESIRÉE

În cultura cartofului, una din problemele principale o constituie introducerea și generalizarea unor soiuri noi, corespunzătoare cerințelor producției și ale pieței.

Este cunoscut că soiurile țirzii, care au cea mai mare răspindire în țara noastră, prezintă, pe lângă o serie de însușiri de producție valoroase, dezavantajul unor însușiri culinare inferioare față de soiurile din grupele semitimpurii și semitirzii. Pentru acest motiv, țările mari producătoare de cartof din Europa, ca Olanda și Franța, au extins suprafețele cultivate cu soiuri semitimpurii și semitirzii ca: Bintje, Claudia, Desirée, Krasava și Urgenta.

În țara noastră, gustul consumatorilor a impus multă vreme folosirea cartofilor Săpunar și Gălbăba, soiuri cu pielea roză și însușiri culinare bune. Ambele au însă o slabă rezistență la rîia neagră, mană și viroză, ceea ce a făcut ca potențialul lor de producție să scadă de la an la an.

În ultimii ani s-a importat un larg sortiment de soiuri de cartof din țările cu tradiție în cultura acestei plante, pentru a fi verificate în diverse condiții ecologice. S-a urmărit, în mod deosebit, alegerea unui soi cu tuberculi asemănători ca aspect și însușiri de calitate, cu soiurile Săpunar și Gălbăba, dar superior acestora ca producție și rezistență la boli.

Incarcările efectuate timp de 3 ani în 12 centre de încercarea soiurilor au evidențiat, din

punct de vedere al acestor cerințe, soiul Desirée, creat în Olanda prin încrucișarea soiurilor Urgenta și Depeche. În România el a fost importat în 1965 și supus încercării de stat în zonele favorabile și foarte favorabile culturii cartofului, remarcându-se printr-o capacitate ridicată și constantă de producție. Astfel, în medie pe trei ani consecutiv, 1967—1969, de la soiul Desirée s-au realizat producții medii cuprinse între 28 300 kg/ha — la Centrul de încercarea soiurilor Sibiu și 45 500 — la Centrul de încercarea soiurilor Turda, cu o proporție de tuberculi mari cuprins între 40 și 65 la sută. Cele mai ridicate producții au fost obținute pe terenurile aluvionare cu textura luto-argiloasă, la centrele Turda (45 500 kg/ha), Dej (41.800 kg/ha) și Rădăuți (37 500 kg/ha).

Caractere morfologice. Plantele au tufa înaltă, tulpini aeriene numeroase, lungi, erecte, ușor curbate, pigmentate în violet brun. Frunzele sînt destul de mici, normal segmentate, de culoare verde închis, cu peziolul foliolelor lung. Nervurile foliolelor și peziolului sînt puternic pigmentate în roșu brun.

Inflorescența este abundentă și formează numeroase bace. Florile sînt mari, numeroase, de culoare violetă, cu virful petalelor mai decolorat. Inflorescența este o cîmă compusă cu pedunculul lung, pigmentat în violet brun. Tuberculii au forma ovală, destul de regulată,

cu pielea roșie, ochi superficiali și miezul galben.

Însușiri fiziologice. Acest soi se caracterizează prin formarea timpurie a tubercuilor, deși perioada de vegetație este prinsă între 125—130 zile. Față de boli se remarcă prin rezistență la rîia neagră, rezistență mijlocie la mană atît la atacul pe frunze cît și pe tuberculi. Sensibilitate mai pronunțată manifestă acest soi față de virusul răsucirii frunzelor și față de rîia comună. Are o bună rezistență la secetă.

Din punct de vedere calitativ, soiul Desirée se încadrează în grupa A—B a soiurilor de masă cu însușiri culinare bune, pretîndu-se la toate preparatele culinare. Printre alte calități se remarcă și rezistența bună la degenerare precum și comportarea bună la păstrarea peste iarnă.

Avînd în vedere toate aceste însușiri, cultivarea soiului Desirée este recomandată în țara noastră în zona favorabilă și foarte favorabilă producției cartofului.

Datorită rezultatelor obținute, soiul a fost introdus în procesul de înmulțire în zonele închise, începînd din anul 1968. Materialul săditor trebuie să se producă în mod riguros, fiind necesară o exigență deosebită în acțiunea de recunoaștere.

Ing. D. TORJE
ing. Angela
DASCĂLU
Comisia de Stat
pentru încercarea
și omologarea soiurilor

CULTIVATORI,

Prin depozitele și magazinele întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor, vă puteți procura:

— Semințe de legume pentru răsaduri și culturi de câmp din toate soiurile raionate produse în stațiunile experimentale și în întreprinderile agricole de stat;

— Semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.;

— De asemenea, în primăvară, se vor pune în vânzare pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp întreprinderilor și magazinelor de desfacere din țară, care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agroseim

— Ca și în alte sectoare de producție agricolă, a spus interlocutorul nostru, și în pomicultură trecerea la organizarea de ferme specializate este o măsură dintre cele mai eficiente. Ea permite concentrarea producției destinate fondului de stat, într-un număr mai restrâns de unități, în zone și bazine pomicole consacrate, unde condițiile naturale favorizează obținerea de fructe cu însușiri calitative superioare. De fapt, acestea au constituit și principalele criterii care au stat la baza înființării primelor ferme pomicole din cooperativele agricole.

— În ce stadiu se află, acum, acțiunea de organizare a acestor unități?

— Există înființate, în prezent, 108 ferme, în județele cu pondere — Argeș, Caraș-Severin, Bistrița-Năsăud, Satu Mare etc., cu o suprafață totală de 25 500 ha de livezi. Din acestea, 78 sînt ferme pomicole specializate, iar restul sînt ferme mixte, avînd însă ca pondere pomicultura. Deși este vorba de o suprafață relativ mică, (circa 6 la sută din patrimoniul) ne propunem să realizăm în aceste plantații o producție de cel puțin 100 000 tone de fructe.

— După cum se știe, patrimoniul pomicol al cooperativele agricole cuprinde astăzi circa 245 000 ha de livezi. Prin comparație, numărul fermelor pomicole și suprafața de livezi pe care ele o dețin apar, oarecum, discordante.

— Este adevărat, și situația semnalată oglindește slaba preocupare a unor direcții agricole față de această importantă acțiune. De exemplu, în județele Dimbovița, Gorj, Prahova, Mehedint, care au un pronunțat profil pomicol, s-au organizat doar cîte 1—2 ferme pe județ. De altfel, nici cele șapte ferme pomicole organizate în județul Bistrița-Năsăud nu corespund — ca număr — posibilităților.

— Se mai poate întreprinde ceva pentru remedierea situației?

— Organizarea fermelor pomicole nu este o acțiune încheiată, acum, pentru totdeauna. Ea va continua pe măsură ce, într-o unitate sau alta, apar noi condiții favorabile. De aceea, în cursul acestui an, în fiecare județ se va analiza posibilitatea organizării de ferme în toate cooperativele cu suprafețe mari de livezi. Bineînțeles, se va ține seama de indicațiile primite în acest sens: să se creeze ferme specializate acolo unde mai mult de jumătate din plantații se găsesc în plină producție, iar mărimea lor să fie de 180—200 ha în cazul plantațiilor obișnuite, sau de 40—50 ha în cazul plantațiilor pomicole intensive și a arbuș-

tilor fructiferi. De altfel, în legătură cu mărimea și cu delimitarea teritorială s-au constatat o serie de greșeli la fermele înființate pînă acum.

— În ce sens?

— La C.A.P. Domnești ca și la Aninoasa (Argeș), de pildă, nu s-au inclus în cadrul fermei decît o parte din livezile pe care le deține unitatea și nu cele mai bune. În alte cazuri, întîlnite atît la fermele pomicole specializate

Asemenea situații pot crea mari greutăți în buna desfășurare a activității fermelor. De aceea, direcțiile agricole vor lua măsurile necesare ca, în cooperativele unde s-au organizat ferme, toate plantațiile din unitate să fie afectate acestora. Totodată, vor trebui scoase din obligațiile fermei terenurile izolate folosite altfel decît ca livezi. Vor fi însă incluse acele terenuri situate în incinta fermei, care pot fi

luri care nu pot fi redresate, vor fi, treptat, defrișate.

Deoarece în pomicultură perioada recuperării cheltuielilor este, relativ, lungă, este necesar ca în toate fermele pomicole să fie promovate de urgență culturi de mare eficiență economică cum sînt cele de arbuști fructiferi, căpșun, cireș, vișin etc. — de la care se pot obține venituri însemnate, cît mai devreme în cursul anului.

— Toate aceste cerințe legate de înființarea fermei dar și de posibilitatea dezvoltării ei, impun ca activitatea șefului de fermă să se desfășoare pe baza cunoașterii amănunțite a factorilor naturali și chiar social-economici. Asemenea elemente le oferă numai un studiu complex sau un proiect de organizare a teritoriului și a producției.

— Aceste studii sînt absolut necesare. Majoritatea plantațiilor realizate în ultimii 10 ani au la bază asemenea proiecte. Dar trebuie să se țină seama că ele au fost elaborate într-un alt cadru organizatoric — pe unitate, trup, brigadă. Soluțiile oferite de aceste proiecte nu se suprapun decît în puține cazuri cerințelor fermei specializate. Acolo unde proiectul corespunde integral cerințelor fermei, lucrarea va trebui doar completată pentru suprafețele cu care se va întregi plantația. Pentru toate celelalte cazuri, însă, șeful fermei are obligația ca încă din acest an să întocmească, singur sau cu sprijinul institutului de cercetări, studii privind organizarea teritoriului și a producției. Un studiu amănunțit în care va trebui să se arate înfățișarea fermei pomicole în următorii ani, și măsurile necesare amenajărilor pentru irigații, construcțiile, plantările noi, defrișările, investițiile, etapizarea lucrărilor etc.

Este necesar ca direcțiile agricole să sprijine permanent activitatea șefilor de ferme pomicole astfel încît aceste unități specializate să obțină, încă din acest an, rezultatele de producție și financiare scontate. Menționez, în deosebi, sarcina de a se asigura, cu prioritate dotarea secțiilor I.M.A. specializate pentru pomicultură, îngrășămintele, insectofungicidele etc. Trecerea de la sistemul de organizare pe brigăzi la forma, superioară, de organizare a producției și a muncii, pe ferme pomicole cu gestiune economică internă trebuie să conducă la creșterea eficienței economice în această importantă ramură, care este pomicultura.

Convorbire consemnată de ing. Sonia DIRADURIAN

La întîlnirea șefilor de ferme pomicole, organizată la Bistrița, de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, s-au dezbătut multiple aspecte ale organizării și funcționării acestor unități specializate. Cu acest prilej a apărut necesitatea clarificării unor probleme, astfel încît activitatea fermelor pomicole, aflate acum la început de drum, să fie mai precis jalonată. O convorbire purtată recent cu tovarășul dr. ing. Gh. STANCIU, directorul Direcției de pomicultură din M.A.S., a scos în evidență cîteva acțiuni de primă urgență.

ÎN FERMA POMICOLĂ

JALOANELE ACTIVITĂȚII LE PRECIZEAZĂ PROIECTUL DE ORGANIZARE A TERITORIULUI ȘI A PRODUCȚIEI

cît și la cele mixte, acestui lucru i s-a adăugat cuprinderea în fermă a unor culturi de cîmp sau pășuni: la C.A.P. Păușești-Măglași (Vilcea) care deține 420 ha de livadă, fermele pomicole i s-au atribuit numai 209 ha, dar totodată și 127 ha cu pășuni, 58 ha de culturi de cîmp. Mai mult decît atît, la C.A.P. Cislău, ferma s-a constituit pe întreaga suprafață de teren a unității — 234 ha de livadă, 27 ha vie, 264 ha culturi de cîmp ceea ce iarăși nu este normal.

plantate pentru întregirea masivului sau corectarea perimetrului.

În perspectivă se va urmări ca întreaga suprafață a fermei să fie cuprinsă într-un singur trup, sau în cel mult două, dar situate la distanță mică unul de celălalt. Plantațiile formate din trupuri mici, răzlețe, cele pe relief frământat, plantațiile formate din specii mai puțin importante sau cu soiuri depășite la ora actuală, plantațiile neomogene, ca vîrstă și structură, cele ieșite din producție sau cu multe go-

LEGUMICULTORII DIN TULUCEȘTI LA CEAS DE PRIMĂVARĂ

Se pare că nu mai avem a ne teme de iarnă, deși zăzarele din ultima vreme ne vestesc cum că prin țările vecine alba doamnă ar încerca o a doua tinerețe. Cel puțin aici, la Tulucești Galați, mărțișorul a venit cu un atît de proaspăt și aromatic zvon de primăvară încît apropierea anotimpului florilor nu mai e de acum o simplă bănuială, ci o certitudine. Prezența sa se simte în aer, în pămîntul aburînd, în mugurii pomilor care pîndesc momentul prielnic pentru a ieși la viață.

Apropierea primăverii se simte însă, la Tulucești, mai cu seamă în febra cu care, într-un anume loc de la marginea comunei grădinarilor cooperatori, de curînd organizați în cadrul unei ferme, plămădesc recolta de legume a anului acesta.

Vizităm împreună cu ing. Valerian Mavru, proaspăt „uns” ca șef de fermă, dar „bătrîn” specialist în ale grădinariei, Ilie Duca, inginerul șef, și el om cu vechi state în specialitate, cu Andrei Tudor președintele cooperativei, precum și cu ing. D. Simion, de la Direcția agricolă județeană și I. Truscă directorul I.L.F. Galați „zona operațiunilor L”, cum denumește inginerul șef, mai în glumă mai în serios, locul unde sînt amplasate răsadnițele, se-rele-inmulțitor și celelalte construcții menite să asigure pregătirea unui bun răsad.

— Pentru anul acesta, luați în pripă, ne spune președintele cooperativei, am căutat să ne descurcăm cum am putut, pe plan local. Cu materialele existente în cooperativă am construit 500 m.p. de sere-inmulțitor, cu încălzire cu cotlon; ce-i drept nu prea arătoase la vedere, dar destul de corespunzătoare pentru a satisface cerințele. Drept combustibil folosim produse secundare de la culturile de floarea-soarelui, porumb...

Pătrundem pe rînd în cîteva din aceste acareturi destinate producerii și replicatului răsadurilor. Într-adevăr, ca aspect ele nu pot fi puse alături de cele mai moderne construcții legumicole. Înăuntrul lor însă, temperatura și

umiditatea sînt numai potrivite pentru creșterea răsadurilor. De altfel, plantele sînt bine dezvoltate, viguroase, iar pentru a fi ferite de boli și dăunători, Gheorghe Caranfil, ajutorul șefului de fermă, împreună cu operatorii Severin Sterian și Ștefan Leu, tocmai le administrează o „baie” cu... zineb. Răsadurile pentru culturile de tomate ce vor fi transplantate pe cele 2,5 ha de solarii au fost de acum repicate, cele mai multe în ghivece nutritive. Reținem faptul că ghivecele, vreo sută patruzeci de mii la număr, au fost confecționate din material plastic recuperat de la solarii și de la sacii în care au fost transportate îngrășămintele chimice, de efectuarea lor ocupîndu-se îndeosebi bătrîni satului și copiii de la școala generală.

— O măsură mai mult decît gospodărească, remarcăm noi.

— E o datorie a noastră expresă, ține să precizeze inginerul Mavru, ca în cadrul fermelor să producem nu numai mult, dar și ieftin. Pînă acum, noi, specialiștii din cooperativele agricole, eram preocupați într-o mai mică măsură de aspectul economic al producției. Ne interesa să scoatem recoltă și atît. Cum? Cu ce cheltuieli materiale și bănești? erau întrebări pe care nu ni le prea puneam. Acum s-au schimbat însă lucrurile. Prin planul fermei ni s-au pus la dispoziție terenul și baza materială (100 de hectare, dintre care 80 pentru legume, iar 20 pentru cartofi, 4 500 m.p. de răsadnițe, 8 atelaje, 5 aspersoare, 22 tone de îngrășămintă complexe și 5 de superfosfat, 1 500 tone de biocombustibil, iar prin secția de mecanizare — un șasiu R. S.-09, un tractor L-400, un modelator, un nivelator, o mașină de plantat răsaduri, un cultivator și o mașină de stropit), ni s-a repartizat volumul cheltuielii de muncă de 32 000 de norme convenționale, ceea ce reprezintă circa 18 la sută din totalul pe unitate — și ni s-a pus în vedere că trebuie să livrăm pieții 1266 tone de legume și să aducem în vistieria cooperativei 1 318 000 de lei, adică 24 la sută din venitul total. Cum? Ne privește. Pentru munca pe care o desfășoară s-a stabilit ca membrii cooperatori să fie retribuiți pe bază de tarife la 1 000 de lei, valoarea producției obținute. Într-o asemenea situație ce putem face decît să chibzuim cu toții cît mai bine?

Cuvintele șefului de fermă primesc din partea celor cîțiva cooperatori prezenți la discuția noastră o incuviințare unanimă. Dovadă că ei au înțeles menirea noilor forme de organizare a muncii și că sînt hotărîți ca principii bune care stau la baza lor să le creeze condiții optime de acționare.

...Așadar, e vremea mărțișorului și ferma legumicolă a cooperativei agricole din Tulucești trăiește intens ceasurile de febră, de împliniri și nădejdi ale primăverii.

P. VOICULESCU

La I.A.S. Dealul Bujorului, județul Galați, se continuă stropitul pomilor

Foto : AGERPRES

O discuție purtată cu un specialist care lucrează de 16 ani în domeniul zootehniei, în aceeași unitate, este cit se poate de interesantă. În afara unei anume certitudini a rezultatelor aplicării unei măsuri sau a alteia, a unor metode mai noi sau mai vechi, se degajă mai întotdeauna o pasiune molipsitoare pentru meseria aleasă. Sentimentul plin al încrederii în muncă și viață se degajă din întreaga convorbire pe care am avut-o cu ing. Vasile CONSTANȚEA, șeful complexului de creștere a vacilor de la I.A.S. „Mihai Viteazu”, județul Cluj.

— Care este elementul de continuitate, vizibil prin rezultate, în activitatea complexului pe care îl conduceți și care este semnificația pe care i-o atribuiți?

— Este o întrebare la care nu se poate răspunde decât vizitând sectorul zootehnic unde se pot urmări, într-adevăr, rezultatele unei activități de mulți ani, concretizate, între altele, prin crearea unor familii de vaci selecționate, cu un potențial productiv destul de ridicat. Cu câțiva ani în urmă, la expoziția zootehnică organizată în Capitală cu ocazia „Zilei recoltei”, exemplare ale familiilor de vaci de la I.A.S. „Mihai Viteazu” au putut fi admirate în standuri, alături de suratele lor din alte unități. Cam de prin anul 1955 au fost cristalizate primele familii de vaci care se distingeau prin producții de peste 6 000—7 000 litri de lapte într-o perioadă de lactație. Este cunoscută multor specialiști producția de peste 10 000 litri de lapte realizată de la vaca Sanda II în 305 zile de lactație, cu un procent de grăsime de 4,04 la sută. Desigur, în domeniul selecției recordurile nu sînt importante prin ele însele, deoarece nimeni nu bea lapte „din recorduri”, ci din producția medie. Important este însă dacă de la vacile recordiste se obțin tăurași de valoare. Noi apreciem însușirile taurului „Sandel” de la SIAV-Cluj, de la care, pînă în prezent, s-au obținut peste 80 de vaci și juninci. Desigur, în privința producerii și mai ales a testării tăurașilor, acțiune care stă la baza ameliorării efecti-

METODELE ȘTIINȚIFICE ÎȘI ETALEAZĂ POSIBILITĂȚILE

La complexul de creștere a vacilor al I.A.S. Mihai Viteazu, județul Cluj

velor de vaci, sînt încă multe de făcut.

— Cum apreciați nivelul rezultatelor la care ați ajuns în ceea ce privește producția de lapte și prețul de cost?

— Producția medie de lapte este încă departe de nivelul posibilităților, situîndu-se în jurul a 3 000 litri pe an, ceea ce nu corespunde posibilităților și sarcinilor ce ne revin. Acest nivel se explică însă prin numărul mare de vaci primi-pare care, desigur, în viitor vor da producții superioare. Ceea ce nu se justifică, nici chiar în actualele condiții, este prețul ridicat de 2 lei pe litrul de lapte, cit a fost anul trecut, față de prevederile planului — 1,65 lei. La depășirea cheltuielilor fără acoperire au contribuit o serie de cauze a căror înlăturare ne preocupă în cel mai înalt grad.

— Care sînt cauzele la care vă referiți și ce măsuri concrete luați, pentru ca, în acest an, să obțineți rezultate în concordanță cu scurta termenului de recuperare a investițiilor efectuate pentru construcția și dotația complexului?

— Pînă în prezent, pentru completarea efectivului, am preluat juninci de la diferite unități, unele din ele nepregătite pentru fătare. În plus, o parte din vaci, din lipsa măsurilor de selecționare și în funcție de aptitudinile lor la mulsul mecanic, creează o serie de greutăți. Avem exemplare la care producția de lapte, după introducerea mulsului mecanic, a scăzut de la 20 de litri la 10 litri, pe zi, ceea ce reprezintă, evident, o mare pagubă. Aceasta ne obligă să tratăm vacile individual, în funcție de însușirile fiecăreia.

Una din măsurile luate încă din anul trecut a fost popu-

larea unui grajd cu 200 de vaci care nu se pretează la mulsul mecanic. Evident, pentru rezolvarea acestei probleme, se încearcă toate soluțiile, cum ar fi, controlul funcționării normale a aparatelor de muls, instruirea temeinică a îngrijitorilor etc.

O serie de greutăți se datoresc faptului că, există încă elemente de neconcordanță între cerințele animalelor și condițiile oferite de adăposturi. Necazul este că pardoșea din grajduri prezintă o duritate excesivă, ceea ce necesită găsirea unor soluții constructive adecvate pentru a preveni afecțiunile podale. Una din măsurile eficiente luate de noi este curățirea ongoanelor și dezinfecția acestora. În acest fel, cazurile de pododermatite s-au redus simțitor.

În marile complexe de creștere a vacilor, una dintre cele mai dificile probleme este organizarea reproducției. În unitatea noastră, toate vacile sînt individualizate prin tatauaj. De asemenea, se urmărește cu atenție apariția căldurilor, pe bază de grafice zilnice, ceea ce a permis ca procentul de vaci gestante, în cursul anului trecut, să crească de la aproximativ 35 la sută, cit era la un moment dat, la 51 la sută.

— Ținînd seama că atît producția cit și prețul de cost al produselor depind, în cea mai mare măsură, de alimentația vacilor, vă rugăm să ne relațiți ce întreprindeți în acest sens și care din metodele folosite de dv., ar putea prezenta interes și pentru alte unități?

— Sînt, desigur, puține metode realmente noi, totuși, elemente de noutate nu lipsesc. M-aș referi la unele inițiative soldate cu rezultate bune. Pentru prepararea furajelor, de pildă, mecanicii în-

treprinderii au făcut o tocătoare de mare capacitate, cu o bandă transportoare care încarcă sfecla direct în remorca tehnologică, ceea ce permite economisirea forței de muncă.

După cum este cunoscut, atunci cînd se folosesc cantități mari de melasă, manipularea acesteia prezintă dificultăți. De aceea, în cadrul complexului, am făcut un bazin pentru 100 tone de melasă cu un agitator, în mijloc, acționat electric. De aici, melasa diluată se scoate cu vidanjoarele, distribuindu-se direct în iesle peste fin.

Cea mai interesantă experiență întreprinsă în cadrul complexului, încă din iarna anului 1968—1969, se referă la adaosul de uree în rația vacilor, în asociație cu melasă diluată și sare. Am ajuns să dăm cite 150 g. uree pe zi la fiecare vacă, la un efectiv de 2 000 de vaci. Pentru prepararea soluției de melasă și uree folosim o cisternă pe roți după ce, în prealabil, ureea este dizolvată în apa dintr-un bazin separat. Procedăm în acest fel, deoarece ureea nu se dizolvă bine în melasa diluată rămînînd în parte pe fund. Cu soluția de melasă și uree îngrijitorii stropesc finul. S-au format loturi de vaci la care cantitățile de uree au crescut treptat. La unul din loturi, prin mărirea treptată a dozei, s-a ajuns la 300 g. uree administrată zilnic la fiecare vacă, fără să se înregistreze nici un fel de accidente. La aceste vaci s-au economisit cantități mari de concentrate, care s-au înlocuit parțial, fără să scadă producția de lapte. Mărirea dozelor de uree s-a făcut pe baza unor grafice precise, proporțional cu reducerea cantităților de concentrate. În total, experiența s-a efectuat pe patru variante a 25 de vaci, cu doze diferite de cite 150,

200, 250 și 300 g. uree, începîndu-se de la cantitatea minimă de 25 g. zilnic, la vaci cu o greutate medie de 630 kg. Calculele efectuate de noi arată că prin administrarea ureei s-a înlocuit proteina care s-ar fi obținut din recolta de mazăre de pe circa 300 hectare.

— Ce alte metode folosiți pentru exploatarea rațională a vacilor, cu maximum de eficiență și minimum de cheltuieli?

Una din metodele care la noi a devenit obișnuită este hrănirea diferențiată a vacilor, în funcție de producția de lapte, starea fiziologică etc. De exemplu, vacile gestante înfărcate, au fost repartizate în două grajduri. Ele primesc zilnic, în medie, cite 8 kg de fin, 5 kg de concentrate, un kg de orz încolțit. Elementul „de noutate” pe care aș dori să-l relev, se referă la modul în care a fost organizată încolțirea orzului. Am amenajat trei bazine, cu o capacitate de 500 litri fiecare, în care punem orz și apă. Cu un compresor, din cinci în cinci ore, introducăm aer în bazine pentru oxigenare, operațiune utilă, dar nu obligatorie. După 72 de ore se scurge apa, iar orzul este dus într-o încăpere caldă și așezat direct pe pardoșea. Aici, se ține 5—7 zile, lopătîndu-se o dată la 7 ore. După 5—7 zile, așa cum am arătat, orzul încolțit se dă la vaci, contribuînd la îmbogățirea rației în vitamine. De menționat că, în perioada de încolțire, orzul se stropște de două ori pe zi cu stropitoarea de grădina. Unul din efectele administrării orzului, ca și al altor furaje de calitate, este reducerea retențiilor placentare, obținerea unor viței mai viguroși la fătare.

Acestate sînt, desigur, numai cîteva din metodele folosite în cadrul complexului. Aplicîndu-le însă alături de celelalte elemente proprii fluxului tehnologic, la fel ca și ing. Constantea, nutrim și noi convingerea că anul acesta se vor obține producții de lapte sporite, la un preț de cost cit mai redus.

Convorbire consemnată de ing. C. BORDEIANU

Primul control

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

Romagricola

INTREPRINDERE DE STAT PENTRU COMERȚUL EXTERIOR

București — str. Negustori nr. 3,

Tel. 33 78 80 — 14 06 80

EXPORTĂ

- Vinuri îmbuteliate și vărsate
- Miere de albine și alte produse apicole
- Ouă și pastă comestibilă de ouă
- Animale de prăsilă
- Taurine vii pentru carne
- Ovine vii și carcase
- Carne de porc Bacon
- Cabaline
- Semințe de cereale, legume și plante tehnice, semințe de plante forestiere, precum și material săditor vitipomicol.

SPECIALIȘTI DIN AGRICULTURĂ !

Unitățile agricole în care lucrați pot beneficia de prețuri avantajoase și de substanțiale prime de export, livrînd întreprinderii „Romagricola” produse care, prin calitatea și nivelul lor de prezentare, sînt competitive pe piața externă.

CEA DE-A III-a CONSFĂTURE A CRESCĂTORILOR DE OI PENTRU PIELICELE

„TRANDAFIRII NEGRI” DIN NORDUL MOLDOVEI

Așa se traduce în limba uzbekă numele rasei devenite, prin excelență, cunoscută în arta vestimentară. În decursul anilor însă, Karakul-ul a străbătut continente, munți, mări și fluvii pentru ca, travestit în mantouri, gulere și căciuli, să ademenească gusturi, să stîrnească admirație și interes.

Încă din vremuri îndepărtate, portul nostru național atestă interesul populației pentru creșterea oilor pentru pielele. Acestui deziderat, în special în județele din nordul Moldovei, îi răspundea însă rasa de oi Turcană cu varietățile sale neagră, brumărie și albă. Documente autentice ne arată că, preocupați de îmbunătățirea producției de pielele, crescătorii din această zonă ajutați de specialiști, au urmărit, cu mai bine de trei decenii în urmă, îmbunătățirea calității pielelelor, activitate care s-a amplificat de la an la an. Punindu-se în valoare o tradiție prețioasă, în ultimii ani, în nordul Mol-

Oi din rasa Karakul

dovei, se organizează consfătuiri pe a căror ordine de zi este înscrisă, binecunoscuta temă care „se poartă”. În cea de-a treia sa ediție, consfătuirea pe țară a crescătorilor de oi pentru pielele, organizată recent la Botoșani de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii împreună cu Direcția agricolă a județului Botoșani, a reunit, din nou, un important număr de crescători de oi din fermele întreprinderilor agricole de stat și cooperativelor agricole, care — alături de specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Ministerul Industriei Ușoare, Institutul de cercetări zootehnice, Centrul republican de selecție la animale, cadre didactice din învățământul superior — au supus dezbaterii colective cele mai importante probleme din acest domeniu de activitate.

Conturînd și mai evident caracterul tradițional al acestei manifestări, cea de-a III-a consfătuire a crescătorilor de oi pentru pielele a constituit un bun prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute, a modului în care au fost traduse în viață principalele acțiuni propuse la consfătuirile precedente de la Suceava și Iași oferind, în același timp, prilejul unei întâlniri nemijlocite între producătorii și valorificatorii acestei apreciate podoabe vestimentare.

Așa cum remarcă în cuvîntul său îng. Stelian DINESCU, director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care a condus lucrările consfătuirii, dacă la prima reuniune de acest gen s-a efectuat o informare largă asupra stării de fapt existente atunci în anul 1968, privind creșterea oilor pentru pielele s-au supus discuției colective unele tehnologii și metode de creștere și ameliorare, la cea de-a doua consfătuire și mai cu seamă la cea de-a treia, a fost posibilă prezentarea unor măsuri tehnico-organizatorice concrete întreprinse de Direcția generală a producției animale din M.A.S. împreună cu organele agricole județene din zona de creștere a oilor pentru pielele, în vederea rezolvării unor probleme de bază din acest im-

portant domeniu de activitate zootehnică. În esență, este vorba de producerea pe plan național a reproducătorilor de calitate, cu ajutorul cărora să se poată acționa cu mai multă eficiență în procesul de ameliorare, de organizarea folosirii cit mai rațională a materialului biologic provenit din import, de îmbunătățirea continuă a metodelor de încrucișare industrială, prin folosirea intensivă a reproducătorilor de mare valoare zootehnică și extinderea permanentă a însămînțărilor artificiale.

Deși perioada de timp cuprinsă între prima și a treia consfătuire este relativ scurtă, mai ales atunci cînd este vorba de analiza unui proces de ameliorare, totuși unele din măsurile întreprinse, la fel ca și citeva din rezultatele obținute, merită să fie subliniate.

În cele două ferme de selecție specializate organizate la I.A.S. Peștera, județul Constanța, și stațiunea experimentală Popăuți, recent reînființată în județul Botoșani, precum și în cele șase turme de selecție organizate în fermele I.A.S. și C.A.P. lucrările de ameliorare sînt în plină desfășurare. Cu toate că perioada la care ne referim este destul de scurtă totuși, în anul 1969, față de anul 1968 numărul oilor de rasă curată repartizate berbecilor de import a sporit cu 13 la sută în județul Botoșani, cu 14 la sută în județul Iași, cu 22 la sută în județul Neamț și cu 34 la sută în județul Vaslui. Ca urmare, la descendența obținută, procentul exemplarelor de calitate superioară — element de bază în aprecierea rezultatelor — a crescut considerabil. Asistăm deci la îmbunătățirea calitativă a mătcii fermelor de elită, garanție sigură în extinderea posibilităților de asigurare pe plan național a unui număr sporit de reproducători valoroși.

Efectul cel mai concludent al măsurilor amintite se poate descifra, fără îndoială, din numărul și valoarea comercială a pielelelor preluate și prelucrate prin organele de resort ale Ministerului Industriei Ușoare. Astfel, față de anul 1968 — în 1969 numărul pielelelor prelucrate a fost mai mare cu 6% în județul Botoșani, cu 16% în județul Bacău și, respectiv, cu 22 și 46% în județele Neamț și Vaslui. Paralel cu îmbunătățirea calitativă a pielelelor, în toate cele patru județe amintite a crescut simțitor și valoarea medie a prețului obținut prin valorificarea lor.

Miei din acest an

În județul Botoșani, de pildă, așa cum a reieșit din cuvîntul îng. Nicolae MATEL, director adjunct al direcției agricole județene, raportul calitativ al pielelelor a crescut an de an, ajungînd de la 15% și 25% cit s-a realizat la categoriile I și II-a în anul 1965 la 27% și, respectiv la 32% în anul 1969 la varietatea neagră.

La fel ca în alte județe, și în Botoșani o contribuție substanțială la indentificarea animalelor valoroase și-au adus-o centrele județene de selecție și reproducție care, prin controalele instituite la un număr de animale, sporit de la an la an, au putut furniza date de mare utilitate în activitatea amelioratorilor. S-a ajuns astfel de la 200 și, respectiv, 400 de ovine Karakul negru și metiși de Karakul negru, luate în control în 1966, la 200 și, respectiv, 2300 în anul 1969. Începînd cu anul 1968, în toate unitățile în care s-a efectuat controlul producției, s-a trecut

Numărul de pielele livrate la fondul de stat

la gruparea turmelor de oi în funcție de scopul urmărit. Prin grija și interesul manifestat de Centrul județean de reproducție și selecție Botoșani, într-o perioadă relativ scurtă, aci, s-a reușit să se formeze un nucleu de Karakul pur sînge care va furniza reproducători de mare valoare. Această turmă, de fapt, ca și cele de la stațiunea experimentală Popăuți și cooperativa agricolă din Nicșeni, a reținut în mod deosebit atenția participanților la consfătuire.

Experiența și observațiile acumulate la stațiunea experimentală Popăuți in-

constituite metisarea Karakulului cu Turcana pînă la generații destul de avansate. Animalele din noul tip de Karakul local format la Popăuți pe această cale sînt mai rezistente, iar calitatea pielelelor obținute se apropie de cea a raselor amelioratoare. La noul tip, la care ne referim, mieii din clasele elită și întii reprezintă 30%, față de 36% la rasa Karakul, iar cei din clasa a doua 53, față de 48,6%. În plus, tipul constituțional robust apare în proporție de 86%, față de numai 74% cit reprezintă la rasa Karakul. S-a desprins deci, ca o concluzie, că la baza producției de pielele trebuie să stea încrucișarea industrială. Au mai fost prezentate, de asemenea, și alte concluzii interesante în legătură cu alimentația, metodele de reproducție, particularitățile de creștere și exploatare a ovinelor din această zonă.

Bine documentat, referatul prezentat de dr. Nicolae CIOLCA de la Institutul de cercetări zootehnice, a informat participanții la consfătuire despre ultimele noutăți și preferințe, existente pe plan mondial în legătură cu calitatea și caracteristicile pielelelor. Specialiștii și crescătorii au putut trage concluzii prețioase referitoare la obiectivele pe care le au de realizat în munca de ameliorare.

Interesante au fost și problemele puse în discuție de către tovarășul Ion BUCȘAN, șef de serviciu în Centrala de achiziții și preindustrializare a materiilor prime pentru industria ușoară

— D.C.A., care s-a referit, în mod special, la evoluția cantitativă și calitativă a pielelelor intrate la fondul de stat și comportarea acestora în procesul de argăsire și vopsire. Astfel, față de anul 1968, numărul pielelelor livrate către stat a crescut în anul 1969 cu peste 41 000 de bucăți, nivel neatins pînă acum. La obținerea acestor rezultate se evidențiază în mod deosebit contribuția crescîndă, de la an la an, a cooperativelor agricole care, față de anul 1963, și-au sporit producția de pielele cu peste 60 la sută. Din păcate însă — și acesta este un semnal de alarmă pentru amelioratori — calitatea pielelelor, în toată această perioadă, s-a menținut la același nivel sau chiar a scăzut.

În lucrările consfătuirii de la Botoșani nu s-au omis nici preocupările referitoare la apărarea sănătății ovinelor producătoare de pielele. Rezultatele obținute pînă în prezent în profilaxia și combaterea bolilor parazitare — principalul factor care mai provoacă încă pierderi destul de însemnate — au fost prezentate de dr. Vadim FRO-MUNDA, de la I.C.V.B. „Pasteur”.

Este necesar să remarcăm că discuțiile, care au urmat referatelor audiate și vizitelor făcute la stațiunea experimentală Popăuți și la cooperativa agricolă din Nicșeni, au constituit, în multe cazuri, analize sintetice ale rezultatelor obținute pînă în prezent, sugestii pentru activitatea de viitor.

Pentru anul care urmează participanții la consfătuire și-au dat întâlnire la Piatra Neamț exprimîndu-și speranța că vor avea ca invitați și oaspeți de peste hotare și că, pînă atunci, se vor finaliza și demersurile în vederea realizării unei dorințe ceva mai vechi: înființarea Asociației crescătorilor de oi pentru pielele.

În numărul viitor, revista noastră va publica recomandările Ministerului Industriei Ușoare și ale Institutului de cercetări pentru pielărie și cauciu privind: RECOLTAREA, PRELUCRAREA PRIMARĂ ȘI CONSERVAREA PIELICELELOR DE MIEI KARAKUL METIȘI ȘI TURCANĂ BRUMĂRIE.

Ing. Lucian ROȘCA

1970 — AN HOTĂRÎTOR PENTRU REALIZAREA PROGRAMULUI DE IRIGAȚII

În arsenalul agrotehnicii moderne irigația ocupă un loc din ce în ce mai important. An de an în țara noastră se fac investiții însemnate pentru extinderea lucrărilor de hidroameliorații, cu precădere a celor menite să stăvilească efectele negative ale lipsei de precipitații, să asigure recolte mari și constante. Este de ajuns să amintim că în actualul cincinal s-a prevăzut să se amenajeze pentru irigații o suprafață de cca 740 000 ha — față de 230 000 ha câte existau la sfârșitul lui 1965. Pentru perioada 1971—1975 se prevede amenajarea a încă circa 1 500 000 ha.

Anul acesta este hotărîtor pentru realizarea programului privind dezvoltarea irigațiilor. Cînd spunem acest lucru ne referim atît la necesitatea dării la termen în exploatare a suprafețelor prevăzute pentru 1970, cît și la crearea condițiilor cerute de realizarea sarcinilor în viitorul cincinal. Vor trebui depuse, deci, eforturi susținute pentru utilizarea cu maximă eficiență a fondurilor bănești și a forțelor de lucru astfel ca toate capacitățile prevăzute în plan să fie date în funcțiune la termenele stabilite.

Îndeplinirea acestor importante sarcini este condiționată însă de un întreg complex de factori; neglijarea unora dintre aceștia nu poate duce decît la frinarea ritmului în amenajarea suprafețelor planificate, la lucrări de calitate slabă și, implicit, la deficiențe în exploatare. Într-un cuvînt, îndeplinirea cu succes a programului de irigații prevăzut pentru actualul cincinal și perioada următoare depinde de cooperarea și aportul tuturor celor chemați să participe la realizarea lui: unitățile de îmbunătățiri funciare, întreprinderile agricole de stat, I.M.A., cooperativele agricole de producție, unitățile industriale solicitate, forurile coordonatoare.

Aprovizionarea ritmică a șantierelor implică o multiplă cooperare

În această ordine de idei, experiența anilor trecuți demonstrează că aprovizionarea ritmică a șantierelor de irigații cu utilajele și materialele necesare, constituie una din principalele pîrghii de realizare a sarcinilor planificate. Din păcate, au existat deficiențe în corelarea planurilor de aprovizionare tehnico-materială cu termenele de punere în funcțiune a amenajărilor. Serioase dificultăți au fost întîmpinate din partea unor întreprinderi și ministere furnizoare, printre care se numără Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Materialelor de Construcție și altele. Nerespectarea termenelor de livrare a diferitelor utilaje, echipamente de irigații, materiale de construcție, a stîngerit în foarte mare măsură activitatea pe șantiere, aminîndu-se, de la un an la altul îndeplinirea sarcinilor de plan.

Față de perioada anterioară, în 1970 graficul de asigurare a bazei materiale

este, în linii mari, mai bine corelat cu capacitățile de punere în funcțiune. Constructorii de pe șantierelor de îmbunătățiri funciare fac, totuși, apel la toate unitățile furnizoare spre a-și intensifica eforturile în scopul îmbunătățirii aprovizionării tehnico-materiale, respectării cu mai multă strictețe a termenelor de livrare și a calității utilajelor de pompare, echipamentelor electrice, conductelor de azbociment și beton precomprimat etc.

Mijloacele de lucru să fie folosite din plin

O importanță de netăgăduit pentru îndeplinirea la termenelor prevăzute a sarcinilor privind extinderea irigațiilor o au organizarea temeinică a activității pe șantiere și utilizarea integrală, cu randament maxim, a utilajelor și instalațiilor. În cadrul lucrărilor de amenajări un volum mare îl ocupă lucrările de construcții montaj. Vor trebui depuse eforturi ca realizarea unor astfel de obiective să poată fi încadrată în grafice, spre a nu afecta darea la timp în folosință a suprafețe-

lor prevăzute. Aceasta, cu atît mai mult cu cît în marile sisteme care iau ființă în diferite părți ale țării — la Carasu, Călărași—Gălățui, Pietroiu—Ștefan cel Mare și Calafat—Băilești — se prevede adoptarea unor soluții moderne de aducțiune și distribuie a apei: stații de pompare cu debite cuprinse între 40—120 m.c./secundă și cu înălțimi de refulare ce ating 80 de metri, canale magistrale de dimensiuni mari și alte lucrări hidrotehnice.

Luat în ansamblu, volumul realizărilor de pînă acum la lucrările de construcții-montaj, pe marile șantiere, este încă redus; circa 44% din planul primului trimestru. De aceea, se impune ca de îndată ce vremea se îmbunătățește să se treacă, cu forțe sporite, la îndeplinirea sarcinilor cuprinse în planuri. Conducerea unităților constructoare, ale șantierelor organelor coordonatoare din Departamentul de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor sînt datorate ca în perioada imediat următoare să asigure întreg complexul de măsuri cerut de încadrarea fiecărei lucrări în graficele stabilite. Deschiderea unui front de lucru cît mai larg încă de la începutul anului va ușura amenajarea și darea la termen în exploatare a suprafețelor. Un obiectiv care nu trebuie scăpat din atenție, în perioada imediat următoare, este efectuarea la timp a probelor generale cu apă pe cele 32 700 hectare, restante din 1969, asigurîndu-se condiții ca toată această suprafață să poată fi irigată în anul acesta. Se cere, de asemenea, intensificat ritmul de lucru la stațiile de pompare și celelate obiective hidrotehnice, cu precădere, pe suprafețele ce urmează să fie date în folosință în prima etapă, adică în luna mai. Constatările făcute pe teren demonstrează că nu peste tot există exigență, preocupare pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe anul în curs, în cadrul vastului program de dezvoltare a irigațiilor. Pe șantierul Călărași—Gălățui, de pildă, la stațiile de pompare S.R.P.-1 și S.R.P.-2 + 3 unitățile de execuție din cadrul Ministerului Energiei Electrice și anume întreprinderea de electromontaj — București trebuie să urgenceze montarea celor două transformatoare de forță pînă la sfârșitul lunii martie.

Bineînțeles, acesta este doar un aspect. O răspundere deosebită revine unităților constructoare în ceea ce privește asigurarea la timp a tuturor forțelor de lucru, a utilajelor, pentru a se putea porni din plin la lucrările de amenajări. Se constată că unele T.C.I.F. (Galați, București, Constanța) nu și-au asigurat în întregime necesarul de forță de lucru — este vorba de muncitorii pentru anumite lucrări hidrotehnice, îndeosebi executarea pereilor.

Așa cum aminteam, în anul acesta urmează să se efectueze un volum important la lucrările de construcții-montaj. Se vor turna cantități impresionante de betoane; în acest scop se impune organizarea temeinică a transportului diferitelor materiale în primul rînd al balastului, cu atît mai mult cu cît fiecare trust are, în momentul de față balastiere proprii. Grijă sporită se cere acordată utilizării instalațiilor de betoane, care în anul trecut, datorită neaprovizionării ritmice cu materiale,

defecțiunilor dese ivite mai ales la tablourile electrice și lipsei unor piese de schimb, n-au putut fi folosite cu maximum de randament. Într-un cuvînt, pe fiecare șantier munca trebuie astfel organizată încît toate utilajele, inclusiv cele de construcții, să lucreze din plin.

Mecanizatorii — forță de șoc

Pe șantierelor de irigații lucrează un număr din ce în ce mai mare de mecanizatorii — buldozeriști, draginiști, screperiști, conducători auto și alții — care alcătuiesc o adevărată forță de șoc în acțiunea de hidroameliorații. Prin munca lor, desfășurată de cele mai multe ori în condiții climatice foarte grele, ei izbutesc să contribuie la crearea unor noi sisteme de irigații, adevărate bijuterii ale tehnicii moderne. Analizele efectuate arată însă că există încă destule rezerve pentru ca această forță să fie mai bine utilizată. În anul acesta, va trebui executat un mare volum de excavații și terasamente; aceeași situație și în ceea ce privește transportul anumitor materiale. Va trebui deci ca toate utilajele terasiere și de transport să se găsească într-o perfectă stare de funcționare.

Experiența anului trecut arată că pe unele șantiere utilajele terasiere n-au fost utilizate cu capacitatea maximă. În 1969 au fost întîmpinate greutăți și datorită neasigurării schimbului II, astfel ca mașinile să funcționeze un timp cît mai îndelungat. Se pare că această situație n-a fost în întregime remediată nici în prezent. La T.C.I.F. Constanța, pentru ca utilajele existente pe șantiere, inclusiv cele ce vor intra în dotare anul acesta, să poată fi folosite în două schimburi, mai este nevoie de 284 de mecanici. Nici la dragline, în cadrul trustului amintit n-au fost asigurați oamenii necesari lucrului în două schimburi; se așteaptă să sosească mecanizatorii ce vor absolvi școlile de specialitate. Dar pînă atunci? O cauză a acestei stări de lucruri o constituie o fluctuație mare de mecanizatorii de pe șantierelor de îmbunătățiri funciare; prin crearea unor condiții cît mai bune de muncă și de trai, conducerea șantierelor pot să contribuie la permanentizarea mecanizatorilor, să-i antreneze în măsură mai mare la realizarea sarcinilor de plan. La aceasta trebuie adăugată preocuparea pentru buna întreținere a tuturor utilajelor, remedierea cu mai multă operativitate a defecțiunilor, întărirea disciplinei în muncă și stimularea celor care se evidențiază în producție.

Atenție amenajărilor din surse locale!

Am vorbit despre unele măsuri care se impun pe marile șantiere de irigații. Nu trebuie uitat însă că în anul acesta avem de amenajat, din surse locale de apă, o suprafață de 59 000 de hectare, din care 40 000 ha în C.A.P. În anul trecut s-au obținut realizări mai importante în această direcție în județele Arad, Bihor, Buzău, Caraș-Severin, Covasna, Dolj, Prahova. Mai slab s-a prezentat situația în cooperativele agricole din județele Argeș, Brăila, Constanța, Ilfov, Teleorman și altele.

Pentru a se impulsiona ritmul lucrărilor și la amenajările locale este nevoie să se termine în cel mai scurt timp identificarea terenurilor, această acțiune, deosebit de importantă pentru întocmirea la timp a documentațiilor necesare, fiind în prezent mult rămasă în urmă în cooperativele agricole din județele Ilfov (5 700 ha), Ialomița (2 450 ha), Brașov (442 ha) etc. De asemenea, trebuie întărită asistența tehnică acordată cooperativele agricole și celorlalte unități de producție, în execuție, întocmindu-se grafice, cu eșalonarea amenajărilor și necesarul de forță de muncă, pentru fiecare teren în parte. La rîndul lor, cooperativele agricole sînt obligate să asigure mina de lucru necesară, pentru a nu se mai repeta situații similare cu cele din anul trecut cînd, din această cauză, o suprafață însemnată n-a putut fi dată în folosință.

Realizarea la termen, în condiții optime, a amenajărilor pentru irigații depinde, după cum se vede, de un întreg complex de factori. Nici unul nu trebuie neglijat. Revista noastră își propune să urmărească, periodic, cum se îndeplinesc sarcinile pe 1970 — an hotărîtor în realizarea programului de irigații, modul în care se materializează, pe diferite etape, măsurile elaborate de toate unitățile care concurează la extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

Ing. N. FLORIAN

Ministerul Agriculturii și Silviculturii
INSPECȚIA DE STAT A APELOR

SILVICULTURII ÎN FAȚA UNEI NOI CAMPANII DE ÎMPĂDURIRI

Fundamentat pe o amplă analiză tehnico-științifică și dimensionat în raport cu necesitățile economiei naționale, planul de împăduriri pentru anul 1970 pune în fața lucrătorilor din ramura silviculturii sarcini complexe, de mare răspundere. În etapa actuală, când cerințele de material lemnos sînt în continuă creștere, lucrările de împădurire au drept scop principal ridicarea continuă a producției și productivității pădurilor, precum și asigurarea, într-o și mai mare măsură, a funcțiilor de protecție și de interes social ale acestora. Ca urmare, împăduririle au un caracter complex, trebuind să răspundă necesităților tehnico-economice și sociale, actuale și de perspectivă.

În acțiunea de ridicare a producției și productivității pădurilor, un rol dintre cele mai importante îl au lucrările de refacere a acestora, respectiv împădurirea suprafețelor exploatare ras, a celor incomplet regenerate pe cale naturală, refacerea integrală a unor arborete slab productive, substituirea unor arborete constituite din specii necorespunzătoare stațiunii respective, precum și împădurirea unor terenuri pe care nu a existat vegetație forestieră.

Planul de împăduriri pentru anul 1970 este de 52.000 ha., din care urmează a se realiza în primul semestru aproape 42.000 ha. Pentru realizarea acestei sarcini, în condițiile ridicării continue a producției și productivității pădurilor și asigurării țelului de gospodărire stabilit prin amenajamentele silvice sau prin studii, s-au avut în vedere o seamă de obiective importante care trebuie să stea în atenția inginerilor și tehnicienilor din producție.

Obiectiv major: extinderea rășinoaselor și a altor specii valoroase

După cum se știe, una dintre cele mai importante sarcini care ne revine este majorarea procentului de rășinoase, în compoziția pădurilor noastre, aflat în prezent în proporție de 27 la sută. Trebuie subliniat faptul că extinderea rășinoaselor este impusă de necesitățile economiei noastre naționale în plină dezvoltare. În acest scop, din totalul suprafețelor de împădurit, se prevede să se planteze cu rășinoase, în acest an, 32.000 ha., stabilindu-se măsuri pentru realizarea acestei sarcini încă în primul

semestru. În acțiunea de extindere a rășinoaselor s-a dat o deosebită importanță bradului și molidului, specii de înaltă productivitate și cu o valoare economică ridicată, care vor ocupa 23.000 ha., din totalul suprafeței care se va împăduri.

Un alt obiectiv important care ne preocupă este acela de a realiza, într-un termen relativ scurt, un plus de masă lemnoasă destinată în special industriei de celuloză. Pentru realizarea acestei deziderat, în anul 1970 se vor planta 5.000 ha cu specii repede crescătoare și de valoare economică ridicată, foioase și rășinoase: plop, salcie, molid, pin. Aceste culturi, care vor avea cicluri de producție reduse față de culturile obișnuite, vor fi astfel create și conduse pentru a produce material subțire, apt pentru industria celulozei. În acest scop, cu sprijinul cercetării și proiectării s-au elaborat îndrumări tehnice necesare atingerii țelului propus.

Refacerea arboretelor slab productive

O importanță deosebită pentru ridicarea productivității pădurilor o au, de asemenea, lucrările de refacere a arboretelor degradate și slab productive, mai ales că acestea ocupă o suprafață destul de importantă în fondul forestier. În refacerea arboretelor, un obiectiv de importanță vitală îl constituie promovarea și extinderea speciilor de foioase și rășinoase repede crescătoare, cu valoare economică ridicată, împădurindu-se, cu asemenea specii, suprafața de 19.000 ha. Speciile care răspund acestui deziderat sînt duglasul verde, pinul strob, silvestru și negru, laricele, salcîmul, plopii euramericani și sălciiile selecționate. Acestea vor fi plantate potrivit cerințelor lor pedo-climatice, arboretele realizate în final, încadrându-se în clase de producție mijlocii și superioare, capabile să dea o masă lemnoasă sporită și de calitate mai bună.

În lucrările de refacere a pădurilor s-a urmărit, în permanență, creșterea eficienței economice; în acest scop s-au luat măsuri pentru ca materialul de împădurit să fie de calitate superioară, iar lucrările să se execute în perioadele de timp optime, cu respectarea strictă a tehnicii stabilite.

O altă sarcină care stă în fața silviculturilor este plantarea de plop în ali-

Solitudine

niamente, de-a lungul drumurilor, canalelor de irigație, digurilor, curenților de apă, sursele destul de importante de material lemnos pentru economia țării noastre. În acest an se vor planta 3.000 km de asemenea aliniamente. Pentru reușita acestei acțiuni, personalul tehnico-ingenieresc de la ocoalele și inspectoratele silvice, trebuie să solicite sprijinul comitetelor executive ale consiliilor populare în efectuarea lucrărilor și asigurarea pazei acestor plantații.

Se știe că pădurea asigură și unele produse accesorii, sursă destul de importantă de venituri. Încă din anii trecuți s-a început plantarea anumitor suprafețe cu specii producătoare de fructe de pădure. În 1970 se vor planta 1.400 ha cu zmeur, 230 ha cu coacăz, 100 ha cu Rosa rugosa, 70 ha cu puiet ornamental. Se vor planta, de asemenea 350 ha cu molid, brad și duglas, care vor fi valorificate ca pomi de iarnă, la vârste tinere. Crearea plantațiilor de pomi de iarnă s-a impus în scopul preîntîmpinării degradării arboretelor tinere prin extragerea abuzivă a puietilor.

Prevederile planurilor, transpuse în fapte fără întârziere!

Pentru a se putea corela sarcinile de plan cu obiectivele menționate, pe fiecare inspectorat silvic și pe țară, s-au luat din timp o serie de măsuri, dintre care vom menționa pe cele mai importante. Astfel, s-au analizat și defalcat din timp, pe structură, sarcinile de plan pe inspectoratele silvice, împreună cu delegați competenți ai acestora, sarcini care au fost însușite de conducerea acestor unități. Pe baza structurilor stabilite s-au întocmit, de către ocoalele silvice, proiectele de execuție pentru toate lucrările de împăduriri, proiecte care au fost valorificate, îmbunătățite și aprobate de inspectoratele silvice și Departamentul silviculturii. De asemenea, la nivelul ocoalelor silvice s-au întocmit planuri de măsuri tehnico-organizatorice, aprobate de inspectoratele silvice, în care s-au prevăzut toate lucrările, materialele și forța de muncă necesare, proporția speciilor de plantat (formula de împădurire), numărul de puietii necesari, locul de unde se procură și unde se depozitează aceștia, perioada de plantare, numărul de muncitori, materialele și uneltele necesare și responsabilul lucrării. În timpul deplasărilor ce se vor efectua pe teren, se vor analiza și verifica documentațiile întocmite și modul de execuție a lucrărilor.

Pentru realizarea împăduririlor potrivit structurilor stabilite prin plan, s-au luat măsuri, încă din anii precedenți, în vederea producerii materialului săditor, cu precădere în peninere silvice mari și în cele centrale, subunități dotate cu mijloace moderne.

În scopul gospodăririi cât mai raționale a pădurilor ce se vor crea și asigurării exigențelor staționale ale speciilor ce urmează să fie plantate, materialul săditor a fost repartizat inspectoratelor silvice pe specii, avîndu-se în vedere raionarea acestora și înălțarea la maximum a transferurilor de puietii la distanțe mari. În zona premonitană și montană, pentru păstrarea puietilor în șantier pînă la plantare, se vor executa ghețăriile necesare.

Lucrătorii din ramura silviculturii sînt hotărîți să contribuie la realizarea obiectivelor stabilite prin planul de stat, în ceea ce privește ridicarea producției și productivității pădurilor, prin lucrări de calitate superioară, efectuate în termenele stabilite.

Ing. Alexandru IONESCU
Consilier
în Direcția de împăduriri
și protecția pădurilor
din Departamentul silviculturii

Buletin agrometeorologic

În prima zi a intervalului 3-9 martie, vremea a fost rece, cu cer variabil. Ninsori slabe s-au semnalat cu totul izolat în Transilvania și sudul țării. Apoi, vremea s-a încălzit, menținîndu-se umedă. Ploi temporare și sub formă de averse au căzut pe aproape tot teritoriul țării la 4 și 5 martie, zona ploioasă retrăgîndu-se la 6 și 7 martie în Transilvania și Banat. La sfîrșitul intervalului, vremea s-a răcit ușor, menținîndu-se umedă. Au căzut precipitații generale mai mult sub formă de lapoviță și zăpadă iar în sud-vest și sud-est ca ploaie.

Temperaturile minime cele mai coborîte, înregistrate la 3 martie, au oscilat între -24° la Joseni și 0° pe litoral.

Temperaturile medii zilnice în stratul 2-10 cm al solului, variu la 9 martie între 0 și -2 în nordul Moldovei și în depresiunile intramontane, 1° și 2° în Transilvania, 2° și 5° în vestul și sudul țării.

Stratul de zăpadă existent în Transilvania, Moldova, și nordul Munteniei s-a topit, în general, la sfîrșitul intervalului, persistînd un strat subțire numai în Podișul Sucevei și, local, în depresiunile din estul Transilvaniei. Apa provenită din precipitații a însumat - pe întregul interval - 10 la 30 mm în Oltenia, cea mai mare parte a Munteniei, Banatului și Crișanei; 5 la 10 mm în Transilvania și 1 la 5 mm în Moldova,

Dobrogea și nord-estul Bărăganului.

Evaporajia apei din straturile superioare ale solului va crește sensibil în intensitate, în a doua jumătate a lunii martie.

Răcirea din ultimele zile a frînat temporar procesul de reluare a vegetației la flora spontană și cultivată. În condițiile termice specifice acestei primăveri este de așteptat ca înflorirea caisului să aibă loc în intervalul de la 7-10 aprilie în sudul țării și la 10 la 15 aprilie în celelalte zone.

Tempul probabil pentru intervalul 12-19 martie: Vreme rece la început, apoi în curs de încălzire. Cerul va fi temporar noros. Precipitații locale. Vîntul va sufla potrivit, predominant din sectorul estic în prima parte a intervalului, apoi din sectorul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -6° și 4°, mai ridicate în a doua parte a intervalului, iar maximele vor oscila între 2° și 12°. Brumă și îngheț, în nordul țării.

Aflăm de la A.G.V.P.S.

Mărginașii

Li se spune mărginași nu numai fiindcă locuiesc la marginea satelor sau cătunelor ci și fiindcă ei, ca vînători, se află, ca să spunem așa, la „periferia” activității filialelor A.G.V.P.S. din care fac parte. Nu răspund la convocările filialelor, nu pun umărul la îndeplinirea planului de recoltare a cîrnii de vînat și nu participă la combaterea dăunătorilor vînatului sau la alte acțiuni de ocrotire a acestuia. Nici cînd trebuie să-și achite cotizația statutară nu dau ochii cu organele de conducere ale asociației județene sau filialei. În schimb, vinează. Dimineața și seara, la pîndă sau la sărite. Și nu numai în timpul sezonului, ci cînd au ei timp...

Iată un asemenea caz. Recent, filiala de vînătoare și pescuit sportiv Fălticeni a organizat o vînătoare de combaterea dăunătorilor vînatului pe terenul numit Coastele Bogății. Fiindcă se bănuia și existența unor lupi, așezarea vînătorilor în standuri s-a făcut în deplină liniște. În timp ce așeza vînătorii în standuri, președintele filialei, Ion Mihai, a surprins un om care stătea la pîndă, tupilat lîngă un copac. Era vînătorul Nicolae Boboc din satul Sasca Nouă, județul Suceava, care avea casa chiar la marginea pădurii.

— Ce faci aici? l-a întrebat.
— Apoi vreau să împrușc și eu un godăcel... a mărturisit el, după oarecare șovăire.

Deci, în loc să răspundă la apelul filialei, Nicolae Boboc vîna pe cont propriu, în afara sezonului și împotriva prevederilor vînătorești legale. Și, citiți „godăceli” nu va fi împrușcat el pînă atunci? Întrebarea este firească, fiindcă în aceeași pădure au fost găsite mai multe piei de mistreți, o ciută de cerb rînită de glonț și alte urme clare de braconaj.

Braconierul a fost exclus din asociație. „Mărginaș” fiind, el a ieșit din rîndurile vînătorilor corecți, ridicîndu-i-se permisul de vînătoare și de port-arm.

DDT-ul, inamic public

Urmînd exemplul altor țări, Danemarca a interzis, cu începere de la 1 noiembrie 1969, folosirea D.D.T.-ului în agricultură. Măsura a fost luată ca urmare a concluziilor unor comisii de cercetare științifică; potrivit acestora, în prezent, fiecare organism uman conține 3,3 mg D.D.T./kg otrăvă care, pe lîngă un pronunțat caracter nociv, mai are „calitatea” de a nu putea fi eliminată din organism, odată ce a fost încorporată. Volumul de D.D.T. folosit în Danemarca înainte de măsura amintită era de 70 tone anual. În schimb, acestui produs se preconizează folosirea altor substanțe, care nu sînt nocive nici pentru om și nici pentru fauna sălbatică; una din căile pe care D.D.T.-ul ajunge în organismul uman, fiind consumul de carne de vînat care a ingerat D.D.T.

O PERFECTIONARE TEHNICĂ ADUSĂ SEMĂNĂTORII PNEUMATICE SPC-6 ÎN VEDEREA ÎMBUNĂTĂȚIRII SEMĂNATULUI SFECLEI DE ZAHĂR

Se cunoaște că semănatul sfeclei de zahăr cu semănătoarea SPC-6 întâmpină mari dificultăți din cauza înfundării orificiilor discurilor de semănat cu diverse impurități, coji, spărturi și chiar semințe mici. Pentru a executa desfundarea orificiilor înfundate, semănătoarea se prevede cu un dispozitiv special cu rozetă, care se montează în cazul folosirii discului cu 68 orificii pentru semănatul sfeclei de zahăr și al altor semințe mici.

Pentru a simplifica tehnologia de fabricație a semănătorii SPC-6, precum și a operațiilor de pregătire și reglare a aparatelor de distribuție în vederea semănatului sfeclei de zahăr sau a altor culturi cu semințe mici, con-

tinuate în condiții de lucru în cimp.

Din analiza datelor obținute la experimentări a rezultat că, prin reducerea grosimii discurilor în zona orificiilor, procentul de orificii înfundate a scăzut de la valoarea 51,5—60%, cit s-a înregistrat la discul martor, existent în fabricație (cu grosimea de 2 mm) la valoarea zero, cit s-a înregistrat la discul cu grosimea de 0,6 mm în situația cind viteza de deplasare în lucru a semănătorii a fost de 3,83 km/oră.

În situația cind viteza de lucru a fost de 6,17 km/oră, scăderea procentului de orificii înfundate este de la 66,4—75% la zero.

Procentul de orificii înfundate este, de asemenea, foarte scăzut, apropiat de valoarea zero, și la discurile cu grosimea de 0,7 mm, 0,8 mm și chiar 1,0 mm, fapt care a permis să se stabilească că discul cu grosimea de $0,8 \pm 0,1$ mm satisface bine atât cerințele privitoare la evitarea fenomenului de înfundare, cit și cerințele privitoare la tehnologia de execuție a discului.

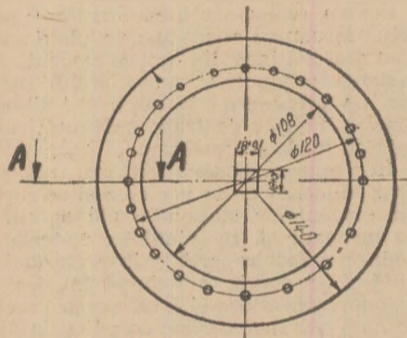
Discul de semănat, de construcție nouă, se montează în aparatul de distribuție așa cum se arată în figura 2. După cum se vede, el se așează cu fața pe care s-a executat degajarea, orientată spre camera de alimentare. Trebuie avut în vedere că la folosirea acestui disc este necesar să se restabilească distanța de 0,1—0,5 mm care trebuie să existe între capătul brațelor furcii de răzuire (nr. 4 în figura 2) și suprafața discului. Acest lucru se realizează ca și la discul existent în prezent, prin folosirea șurubului de reglaj sau prin adăugarea de șaibe de reglaj.

Discul de construcție nouă, prezentat în figura 1, se poate executa cu multă ușurință, în orice unitate agricolă care posedă un strung, prin modificarea dis-

și cu secțiune rotundă, la capătul pe care se centrează piesa 2.

Folosind dispozitivul descris mai sus, operația de strunjire se execută cu multă ușurință și durează cca 2—3 minute. Tot în acest fel se pot executa și discurile cu orificii grupate, folosite pentru semănatul buchetat la sfecla de zahăr, precum și discurile pentru semănatul în cuiburi al semințelor de tomate.

În urma rezultatelor bune obținute cu discul de construcție nouă la experimentările făcute cu sămînță de sfeclă de zahăr, s-a avizat trecerea la fabricația de serie a acestui tip de disc în locul celui folosit pînă acum, renunțându-se la fabricația dispozitivului cu

Secțiunea porțiunii A-A (într-un)

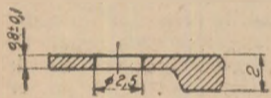

Fig. 1

Construcția noului disc pentru semănatul sfeclei de zahăr și a altor culturi cu semințe mici.

tent cu mărirea siguranței de funcționare în exploatare, s-a căutat găsirea unei soluții tehnice care să evite fenomenul de înfundare a orificiilor discului de semănat și să înlăture dispozitivul de desfundare cu rozetă folosit în prezent. În acest scop, s-a pornit de la ideea folosirii, la semănatul sfeclei de zahăr și a altor semințe mici, a unui disc de semănat avînd grosimea redusă în zona orificiilor, scotîndu-se ca diversele impurități existente în semințe, precum și cojile, spărturile și semințele mici care pătrund în orificiile discului să nu mai poată rămîne în acestea și să se evite astfel fenomenul de înfundare.

Construcția noului tip de disc (fig. 1), se deosebește de discul de semănat folosit în prezent, prin aceea că, pe o porțiune de formă unei coroane circulare, situată la periferia discului, în zona orificiilor pe care se așează semințele, grosimea discului este mult redusă. Pentru stabilirea grosimii optime a discului în zona orificiilor s-au realizat șase variante de discuri, avînd grosimea cuprinsă între 0,6 mm și 1,5 mm. Aceste discuri au fost experimentate comparativ cu discul folosit în prezent la semănatul sfeclei, disc care are grosimea de 2,0 mm. Experimentările s-au făcut cu sămînță de sfeclă segmentată (cazul cel mai defavorabil), determinîndu-se procentul de orificii înfundate la fiecare din cele 6 variante de discuri, comparativ cu varianta a șaptea, discul martor.

Condițiile în care s-au făcut experimentările au fost:

- mărimea semințelor (fracțiunea) 1 2,75—4,5 mm;
- reglajul transmisiei semănătorii 11 x 22, corespunzător distanței între boabe pe rînd de 3,7 mm;
- viteza de deplasare în lucru a semănătorii: 3,83 și 6,17 km/oră.

Probele s-au făcut în cite 10 repetiții fiecare și au constat în punerea în funcțiune a secțiilor de semănat a semănătorii SPC-6, pe un stand special amenajat, oprindu-se apoi din 5 în 5 minute și determinîndu-se numărul de orificii înfundate. Probele au fost con-

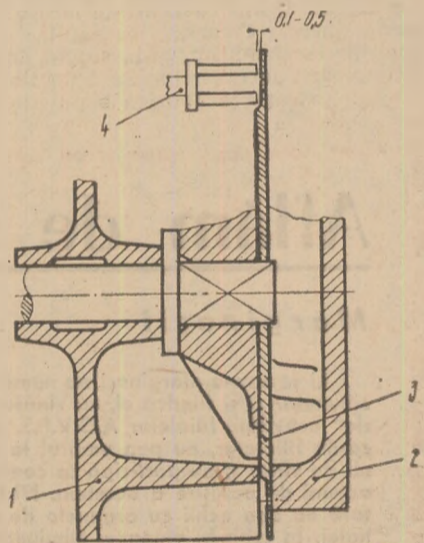

Fig. 2

Secțiune transversală prin aparatul de distribuție de la semănătoarea SPC-6, în montaj cu noul disc pentru semănatul sfeclei de zahăr. 1 — Corpul camerei de alimentare; 2 — Corpul camerei de depresiune; 3 — Discul de semănat de construcție nouă; 4 — Furca pentru răzuirea plusului de semințe.

cului cu 68 găuri folosit în prezent la semănatul sfeclei de zahăr. Modificarea constă în executarea unei degajări, prin strunjire, pe una din fețele discului, reducîndu-se grosimea discului în zona găurilor de la 2,0 mm la $0,8 \pm 0,1$ mm. Pentru executarea cu precizie și ușurință la strung a acestei degajări se execută în prealabil un dispozitiv de prindere a discului în strung. Dispozitivul (figura 3), este format din piesa 1, care se prinde în universal și piesa 2, care se așează între disc și chernerul păpușii mobile.

Discul, care urmează să fie strunjit, se așează între piesa 1 și piesa 2, centrîndu-se pe axul piesei 1, în zona cu secțiune pătrată. Este necesar de precizat că piesa 1 este prevăzută cu axul 3, executat cu secțiune pătrată în zona pe care se așează discul de semănat,

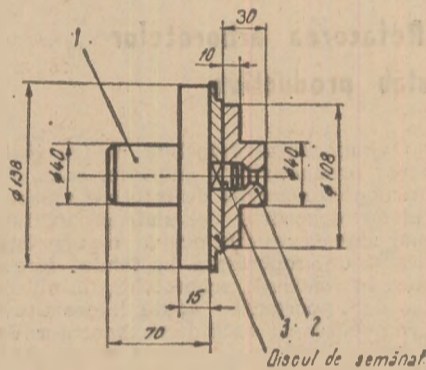

Fig. 3

Dispozitivul pentru fixat discul de semănat, în vederea strunjirii lui.

rozetă pentru desfundarea mecanică a orificiilor discului cu 68 de găuri.

În încheiere, este necesar să amintim și un alt avantaj substanțial al noului tip de disc și anume că, de data aceasta, este posibil să se execute discuri pentru semănatul sfeclei și a altor semințe mici cu un număr de găuri mai mare sau mai mic de 68, după nevoie, numai fiind condiționați de pasul rozetei pentru desfundare.

Ing. Stelian TRANDAFIR
de la I.C.M.A.

ing. Ilie BABICI
de la I.P.M.A.

MEMENTO

„De ce s-a produs accidentul”, „Grija față de om”, „O singură greșeală”, „Centura de siguranță”, „Oameni și energii”, „Accident mortal”, „Cine-ș vinovații”, „Sărutul vieții”, „Dacă ar vorbi pădurea”... Sînt doar cîteva din titlurile peliculelor realizate de cineștii amatori sau profesioniști care au fost prezentate în cadrul concursului filmului de protecția muncii, manifestare organizată sub auspiciile Uniunii Generale a Sindicatelor și Ministerului Muncii.

Desfășurată în Capitală în zilele de 11 și 12 martie a.c., competiția a constat în bună măsură, după cum este și firesc, din... vizionări. Ore în șir, pe ecranul sălii Ansamblului artistic al Consiliului Central al U.G.S.R. s-au perindat imagini care vorbeau deopotrivă despre condițiile tot mai bune de muncă pe care statul nostru le pune la dispoziția tuturor categoriilor de salariați, dar și despre necesitatea ca aceste condiții să fie utilizate așa cum se cuvine, avîndu-se grijă să fie evitate ori ce fel de accidente de muncă.

Nu ne propunem ca în aceste cîteva rînduri să ne ocupăm de tematica, conținutul tehnic și artistic, ori de modalitățile cinematografice folosite în realizarea filmelor intrate în competiție. Criticii cinematografici, prezenți în număr destul de mare în jurul concursului și la dezbaterile din cadrul simpozionului care a avut loc cu acest prilej, au făcut-o și o vor mai face probabil. Consemnînd faptul ca atare, am dori să subliniem însă că, dincolo de unele limite evidente ale multora din peliculele prezentate — didacticism, unghiuri-șablon, discursivism, uneori însoțit de o lipsă de elementară grijă pentru respectarea regulilor gramaticale, în textul vorbit etc. — fiecare din cele 35 de filme aflate în întrecere (din 112 cite au fost în etapa de preselecție) constituie un veritabil „memento” pentru cei care, din comoditate sau dezinteres, neglijează respectarea normelor de protecția și securitatea muncii. Iar concursul și simpozionul în ansamblul lor au scos în evidență cit se poate de pregnant posibilitățile multiple pe care cea de a șaptea artă le are ca mijloc de influențare, de educare, în acest important domeniu, denumit generic „protecția muncii”, care în țara noastră este ridicat astăzi la rangul de problemă de stat.

V. POMPILIU

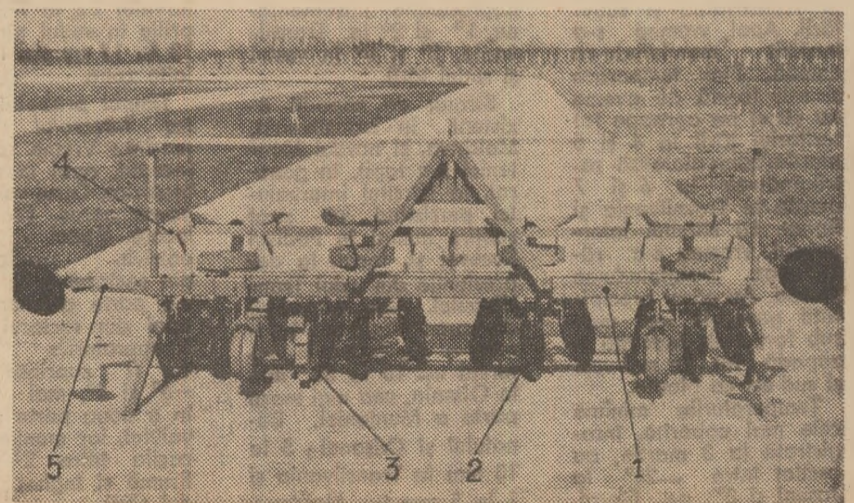
P. S. Din domeniul agriculturii, în cadrul concursului a fost prezentat un singur film. Puțin, după părerea noastră, dacă ne gîndim cîte aspecte îmbracă protecția muncii în acest intens sector al economiei naționale.

ECHIPAMENT PENTRU PLANTAT CARTOFI ÎNCOLȚIȚI EPC-4

Realizat de Uzina de reparații Balș, județul Olt, echipamentul respectiv este destinat montării pe mașina de plantat răsăduri MPR-5 în vederea plantării cartofilor încolțiți, mașină ce lucrează în agregat cu tractorul L-400 sau RS-09.

EPC-4 se compune dintr-un cadru (1), patru secții de plantat cartofi încolțiți (2), un mecanism de antrenare (3), stelajul pentru lădițe (4) și marcatorul de urmă (5) de la mașina MPR-5.

Modul de lucru: prin deplasarea agregatului, brăzdarul deschide brazda în care urmează să fie plantați cartofii. Așezat pe scaun, muncitorul ia, din lădițele așezate pe stelaje, cartofii încolțiți și îi așează în aparatele de distribuție. Prin rotirea acestui aparat, cînd ajung în dreptul tubului de conducere, paletele (pe care sînt așezați cartofii încolțiți) se deschid, lăsîndu-i să cadă prin tub în brazdă. Discurile sferice acoperă cartofii și formează bilonul.

Este deocamdată un deziderat și, totodată, o chemare, pe care cei peste 200 de participanți la consfătuirea ce a avut loc zilele trecute la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii — ingineri, tehnicieni, maiștri, președinți de comitete sindicale — au lansat-o către toate fermele din agricultura de stat. Spunem că este doar un deziderat pentru că, așa cum a rezultat din lucrările consfătuirii, în întreprinderile agricole de stat, și nu numai aici, activitatea de invenții, inovații și raționalizări este departe de a ocupa încă locul pe care-l merită în cadrul preocupărilor consiliilor de administrație și a comitetelor sindicale.

Ce-i drept, în ultimul an, ca urmare, în bună parte, a aplicării noii legislații în acest domeniu, s-a simțit o oarecare înviore a mișcării de inovații. Dovadă că, față de 1968, în 1969 numărul inovatorilor din întreprinderile agricole de stat s-a dublat, cel al invențiilor, inovațiilor și raționalizărilor a crescut cu 60 la sută (de la 160 la 268), iar economiile realizate ca urmare a aplicării perfecționărilor tehnice respective au sporit, după unele calcule aproximative, de la 8 milioane la circa 100 milioane de lei. Corespunzător au crescut, firește și recompensele bănești pe care cei înzestrați cu harul creației tehnice le-au primit.

Bine, ne vor reproșa unii cititori, după ce vor compara aceste cifre, atunci de ce se declară nesatisfăcut autorul rîndurilor de față? Ne declaram nemulțu-

miți, făcîndu-ne de altfel ecoul public al celor prezenți la consfătuirea amintită, pentru că, așa cum s-a precizat în darea de seamă a Departamentului I.A.S., în mai bine de jumătate din numărul întreprinderilor agricole de stat nu s-a înregistrat și aplicat în anul trecut nici o inovație, pentru că — o spune aceeași dare de seamă — în majoritatea unităților agricole din cadrul fostelor trusturi zonale Oradea,

lor și inginerilor din ferme, că numeroase propuneri de inovații și raționalizări care ar rezolva o seamă de aspecte privind mecanizarea lucrărilor și îmbunătățirea proceselor tehnologice zac prin sertare cu lunile, că adesea se degiversează cu totul nejustificat acordarea recompenselor materiale ce se cuvin inovatorilor".

Căutîndu-se cauzele acestei stări de lucruri, la consfătuire s-a apreciat că,

nuri tematice judicioase de inovații și raționalizări, a conlucrării cu Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii în vederea materializării ideilor care în condițiile unităților de producție nu pot fi realizate (acțiune începută, de altfel, și pentru care sectorul de resort din cadrul Departamentului I.A.S. merită toată lauda), a planificării în cadrul fiecărei întreprinderi a economiilor ce se vor realiza prin aplicarea și generalizarea inovațiilor, a organizării unui concurs al inovatorilor, și, în sfîrșit, nevoia unei mai susținute popularizări a lucrărilor valoroase și a autorilor lor, prin consfătuiri, schimburi de experiență, expoziții și prin presă.

În ce o privește, revista noastră oferă cu bucurie, într-o mai mare măsură ca pînă acum, paginile sale în acest scop. Chemarea „Nici o fermă fără inovații, nici o fermă fără economii prin aplicarea inovațiilor”, lansată de consfătuirea la care ne-am referit, o dorim cit mai curînd însușită de toate conducerea administrativă și sindicale din întreprinderile agricole de stat. Căci, după cum dovedește un calcul sumar, realizarea și aplicarea în cadrul fiecărei ferme a unei singure inovații, ar putea aduce, pe ansamblul Departamentului I.A.S., socotit la media economiilor dobîndite prin aplicarea fiecărei perfecționări tehnice în 1969, un venit suplimentar de circa un miliard de lei. E un fapt care, firește, trebuie să îndemne la acțiune.

P. VĂRĂȘTEANU

Nici o fermă fără inovații

Cluj, Ploiești, Bacău și Slobozia s-a manifestat un total dezinteres pentru acțiunea de invenții și inovații. Ne declarăm nemulțumiți pentru faptul că — și aici vom cita aproape identic o subliniere din referatul prezentat de inginerul Constantin Tănase, din partea Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice, subliniere făcută pe baza unor date și fapte concrete rezultate în urma controalelor efectuate — „sînt nepermis de multe unitățile în care consiliile de administrație și comitetele sindicale nu și-au făcut încă o problemă din valorificarea spiritului inovator al muncitorilor, tehnicieni-

pe lingă neglijența și comoditatea factorilor amintiți mai sus, situația încă nesatisfăcătoare se datorează și insuficienței cunoașterii a legislației în vigoare de către cei chemați s-o aplice.

Ce trebuie făcut în vederea intensificării acțiunii de valorificare a capacității creatoare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din întreprinderile agricole de stat?

Propunerile pe care participanții la consfătuire le-au făcut oferă o seamă de soluții în această privință. S-a subliniat, printre altele, necesitatea întocmirii în fiecare unitate, în raport cu nevoile stringente ale producției, a unor pla-

nările sindicale lunare, aplicarea cu promptitudine a unor măsuri în sprijinul producției, și-au spus cuvîntul. De altfel, și în primele două luni ale anului această fermă se menține pe același loc fruntaș.

Discut cu Dumitra ȘERBAN și Niculina GHÎȚĂ, îngrijitoare fruntașe din ferma a treia. Îmi explică amănunțit că, în grupa sindicală respectivă, succesele uneia sînt ale tuturor, în sensul că există o reinnoire permanentă a stilului de muncă, potrivit rezultatelor obținute de către cel mai bun. Dacă, de pildă, o indicație tehnică a fermierului este aplicată mai bine de către cineva, se înjghebează fără întîrziere un veritabil schimb de experiență.

Deosebit de important e faptul că metodele bune pentru creșterea eficienței întrecerii socialiste sînt preluate de la o fermă fruntașă sau alta de către comitetul sindicatului și generalizate la toate fermele și sectoarele. Așa se face de exemplu, că și la ferma nr. 1, condusă de medicul veterinar Mircea Andreescu, au putut fi aplicate o serie de inițiative bune de organizare a muncii, utilizate la ferma nr. 3, reușindu-se a se obține anul trecut producții peste plan și beneficii de 3 044 000 lei.

— Intenționăm, zice inginerul Georgescu, ca îndată ce vom dispune de condiții mai bune de lucru — e vorba în primul rînd de terminarea pavilionului administrativ — care se tot tărăgănează de către constructor de un an și mai bine — să edităm chiar o foaie volantă lunară, în care să popularizăm cele mai valoroase metode de lucru utilizate în ferme și să-l evidențiem pe fruntașii, explicînd amănunțit inițiativele bune ale fiecăruia.

Am mai reținut că la reușita întrecerii socialiste, o contribuție importantă o au și schimburile de experiență, ca cele organizate de curînd între fermele 2 și 3 pe de o parte, și 2 și 4, pe de altă parte. A învăța este într-adevăr în această unitate un verb conjugat la toate timpurile și la toate persoanele, activiștii sindicali dovedindu-se ei înșiși extrem de receptivi în a utiliza cele mai bune metode de lucru spre a le transmite apoi tovarășilor lor.

— Vom intensifica anul acesta activitatea cultural-educativă, releva inginerul Elena Georgescu. Înființăm între altele o brigadă de agitație artistică, cumpărăm un televizor, întreprindem o serie de schimburi de experiență cu unități fruntașe, cum e de pildă I.M.A. Mihăilești — toate cu scopul ca salariații noștri să dispună de cunoștințe mai bogate, care să-i îndemne să contribuie și mai mult la realizarea sarcinilor ce ne stau în față.

Ion DRINCU

PE COORDONATELE

ÎNTRERECERII SOCIALISTE

Stau de vorbă cu inginerul Elena GEORGESCU, președinta comitetului sindicatului de la I.A.S. „Avicola”-Găești, județul Dimbovița, unitate care, cum indică însăși denumirea, e profilată pe creșterea păsărilor și producția de ouă. Aflu că, deși la început de drum, anul trecut această întreprindere a încheiat bilanțul cu un beneficiu peste plan de 8 600 000 lei. În condițiile de azi, cînd se asigură unităților agricole de stat o foarte bună bază materială și specialiști de înaltă calificare, s-ar pare că un astfel de bilanț e un lucru firesc.

— Și, totuși, zice inginerul Georgescu, fără hărnicia oamenilor, fără exigența de care au dat și dau dovadă în îndeplinirea sarcinilor zilnice, n-am fi reușit să valorificăm pe deplin condițiile ce ni s-au asigurat. Dar în toate grupele sindicale, la cele cinci ferme zootehnice, la stația de sortat ouă, ca și la alte trei sectoare de activitate — mecanic, A.L.T. și economic — s-a dovedit că există preocuparea de a se folosi cele mai eficiente metode spre a fi îndeplinite măsurile tehnico-organizatorice luate de consiliul de administrație, sub îndrumarea comitetului de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului, în sprijinul rezolvării problemelor producției. Concret — precizează președinta comitetului sindicatului — cred că la noi întrecerea socialistă s-a desfășurat într-adevăr cu obiective clare, conform posibilităților existente. Acest lucru a contribuit în mare măsură ca fiecare din cei 260 de salariați permanenți, din care 13 specialiști cu studii superioare și 2 tehnicieni — să constituie un pion important în realizarea sarcinilor de plan.

Înainte de a urmări cum se desfășoară întrecerea socialistă la I.A.S. Avicola am notat că anul trecut, ca și în primele două luni ale anului curent, în grupele sindicale s-a ținut o strictă evidență a realizărilor zilnice, lunare și trimestriale. Fiecare șef de fermă a știut ce se întîmplă în orice moment în

producție, unde există eventuale fisuri, ce măsuri trebuie să ia ca procesul de lucru să se desfășoare normal. Faptul că încă de la începutul anului s-a pornit la întrecere cu entuziasm, comparîndu-se mereu rezultatele, că responsabilii de grupă sindicală i-au popularizat pe îngrijitori, electricieni, sortatori, șoferi etc. ori de cîte ori a ceștia au demonstrat perseverență, punctualitate, inițiativă, a contribuit ca întrecerea să capete un caracter viu, dinamic.

Aflu de la președinta comitetului sindicatului că, în general, în cele cinci

LA I. A. S. AVICOLA — GĂEȘTI

ferme de producție efectivele n-au fost egale pe tot parcursul anului, dar întotdeauna s-au avut în vedere cifrele de plan, care au fost stabilite proporțional cu posibilitățile. Atunci ce a determinat, de pildă, ca ferma nr. 3, condusă de inginerul Anghel, să ciștige întrecerea? De ce în ferma respectivă s-au obținut mai multe ouă (248 de bucăți, de la fiecare găină ouătoare, față de 246 cit prevede planul), realizîndu-se beneficii în valoare de 5 287 000 lei, cu 1 780 000 peste plan?

— Nu încapem îndoială că fermierul respectiv are mai multă experiență, subliniază președinta comitetului sindicatului. De altfel, inginerul Anghel, răspunde acum și de problemele economice, în comitetul nostru. Dar nu e mai puțin adevărat că activitatea sindicală — popularizarea îngrijitoarelor cu rezultate bune, dezbaterile mai deschise, critică, a problemelor în adu-

BREVIAR JURIDIC

IMPUTAȚIILE

Imputațiile reprezintă o despăgubire pentru pagubele materiale produse organizațiilor socialiste. Aceasta înseamnă că nu se poate efectua o imputație, nu se poate emite un ordin sau o decizie de imputare fără să existe, real, o pagubă materială. În general, trebuie știut că nu se pot face imputații decât pentru ceea ce constituie o mișcare a patrimoniului unității, nu și pentru beneficii nerealizate de unitatea respectivă din cauza comiterii faptei angajatului care a produs paguba respectivă.

Vom căuta să dăm răspuns la o problemă care s-a pus adesea și a dat naștere la controverse. Și anume: imputația este o sancțiune?

Dintru început trebuie spus că răspunsul este negativ. Căci, cum am văzut, imputația reprezintă o recuperare a pierderilor pe care le-a suferit unitatea socialistă datorită neglijenței unui angajat, neglijență care, bineînțeles, nu îmbracă aspectul penal, caz în care ar deveni o infracțiune și s-ar pedepsi conform prevederilor codului penal.

Trebuie știut însă că nu este deloc greșit dacă angajatului respectiv, pe lingă imputație, i se aplică una din sancțiunile prevăzute prin regulamentul de ordine interioară (observație, mustrare scrisă cu avertisment, retrogradare din funcție pe cel mult trei luni sau desfacerea contractului de muncă). De altfel, în acest sens, instrucțiunile nr. 1547 din 14 mai 1962 și nr. 385 din 15 mai 1962 ale Ministerului Finanțelor și Ministerului Justiției în legătură cu stabilirea răspunderii materiale a angajaților, potrivit Codului Muncii, arată că „stabilirea imputațiilor nu înlătură aplicarea de sancțiuni disciplinare sau alte sancțiuni legale celor vinovați de săvîrșirea abaterilor pentru care s-au produs pagube”.

Să vedem acum cum se recuperează pagubele aduse avutului obștesc.

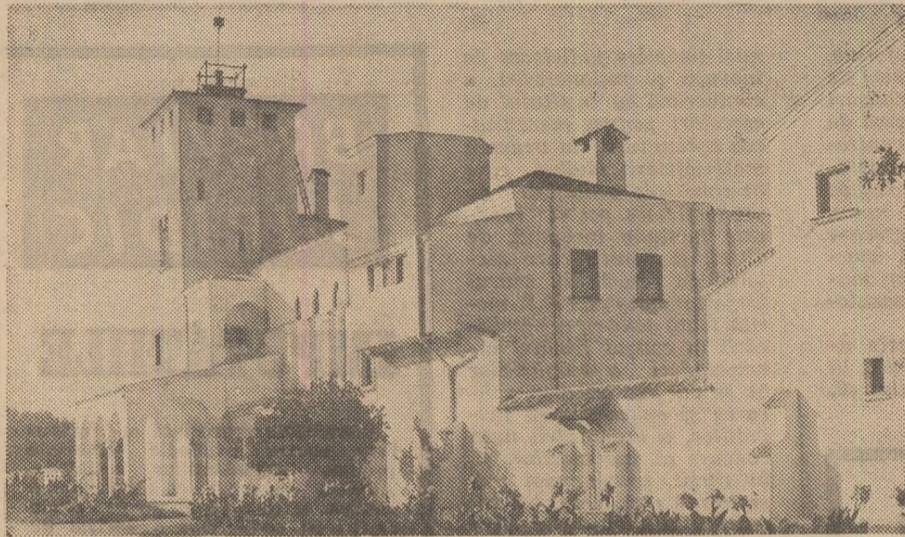
Art. 68 din Codul Muncii prevede că în cazul în care paguba nu întrecă cuantumul pe ultimele trei luni ale salariului tarifar net al angajatului care a produs-o, acesta este obligat la acoperirea integrală a pagubei. Dacă paguba este mai mare decît cuantumul pe ultimele trei luni ale salariului tarifar net, despăgubirea va fi egală cu cuantumul acestor salarii.

Sînt situații cînd despăgubirea va fi integrală chiar dacă paguba depășește cuantumul pe ultimele trei luni ale salariului tarifar net al angajatului care a produs-o: de exemplu cînd angajatul este gestionar. În acest caz, legea nr. 22 din 18 noiembrie 1969, publicată în Buletinul Oficial nr. 132 din aceeași dată (despre care am vorbit în cadrul rubricii noastre) prevede în art. 25 că „gestionarul răspunde integral față de organizația socialistă pentru pagubele pe care le-a cauzat în gestiunea sa”.

Tot integral răspunde și angajatul în funcție de conducere, precum și orice alt salariat vinovat de angajarea, trecerea sau menținerea unei persoane în funcția de gestionar fără respectarea condițiilor de vîrstă, studii și stagiu prevăzute de lege sau dispozițiunile privitoare la angajarea persoanelor cu antecedente penale. Întegral răspunde angajatul și atunci cînd fapta prin care paguba a fost pricinuită constituie infracțiune.

Spațiul nu ne permite să explicăm pe larg tehnica reținerii despăgubirilor din salariul angajatului care a produs paguba. Menționăm însă că modul cum se emit dispozițiile de reținere pentru imputații, termenul în care se fac imputațiile, termenul în care se poate face contestație la consiliul de judecată, cum se calculează valoarea pagubei produse sînt strict precizate în Codul Muncii, în instrucțiunile nr. 2 061/1957 ale Ministerului Finanțelor în instrucțiunile nr. 1547 și 385/1962 ale Ministerului Finanțelor și Ministerului Justiției (de care am mai amintit) și în diferite decizii, instrucțiuni și alte acte normative.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Casa agronomului Băneasa

CASA AGRONOMULUI

[Urmare din pag. 1]

re pentru selecționarea judicioasă a cursanților la diferite instruirii, de multe ori aceleași persoane participând la instruirea de profile diferite, urmându-se adesea realizarea numărului și nu a calității. O carență și mai dăunătoare se manifestă prin neurmărirea aplicării în producție a metodelor și tehnologiilor noi care se însușesc la instruire.

Iată de ce s-a considerat deosebit de important să se traseze noi jaloane pentru activitatea de viitor a caselor agronomului, activitate care să răspundă pe deplin cerințelor actuale și de perspectivă ale agriculturii noastre, noilor tehnologii și orientării în organizarea proceselor de producție și a muncii. E ceea ce s-a făcut în cadrul Consfătuirii care a avut loc zilele trecute cu directorii caselor agronomului unde, pe baza expunerii tovarășului Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, și a schimbului larg de opinii între participanți a fost schițată orientarea de viitor a acestor instituții.

La consfătuire s-au dezbătut prevederile unui plan general orientativ de măsuri, care va fi adaptat la condițiile specifice fiecărui județ, noul regulament de organizare și funcționare a casei agronomului și corelarea planului tematic republican de instruire și perfecționare a cadrelor cu planurile tematice ale caselor agronomului județene.

Casele agronomului județene, așa cum a rezultat din dezbateri, pot și trebuie să aducă un aport major la perfecționarea pregătirii cadrelor prin organizarea sistematică a unor cursuri de instruire și reciclare a cunoștințelor, ai căror beneficiari să fie, pe nivele de pregătire, toți specialiștii, șefii de ferme, tehnicienii, brigadierii și alte cadre din agricultură.

Este necesar însă ca instruirile să fie bine organizate, să se axeze pe problemele și tehnologiile noi, să se folosească o metodologie modernă de predare. Fiecare instruire va trebui să fie urmată de demonstrații practice, în unitățile stabilite, cu o exploatare modernă, de mare eficiență tehnico-economică.

O sarcină deosebită la îndeplinirea

căreia casa agronomului poate aduce o contribuție hotărâtoare este documentarea de specialitate. Nu poate fi apreciată ca satisfăcătoare activitatea casei agronomului care nu dispune de o bibliotecă dotată cu cele mai noi lucrări de specialitate, tratate, cărți, reviste etc. Activitatea la bibliotecă trebuie concepută nu numai ca o adunare și catalogare a publicațiilor, ci ca o muncă complexă de propagare a noutăților, de acordare a asistenței tehnice de specialitate, de îndrumare și orientare a specialiștilor și tehnicienilor. Aceasta implică încadrarea în acest post a unei persoane cu cunoștințe tehnice de specialitate, un documentarist cu pasiune pentru munca cu cartea.

Un mijloc modern de propagare a noului în agricultură îl constituie filmul documentar. În perioada 1962-1969 Ministerul Agriculturii și Silviculturii a realizat peste 80 titluri de filme documentare, în care au fost tratate diferite teme. Având în vedere eficiența acestui mijloc de difuzare a noutăților în agricultură, se apreciază ca deosebit de utilă înzestrarea fiecărei case a agronomului cu aparate de proiecție și anual cu câte o copie de pe filmele al căror conținut corespunde cerințelor agriculturii dintr-un județ sau altul. De asemenea, folosirea diafilmelor și diapozitivelor agricole constituie un sprijin deosebit de important în acțiunile de instruire și școlarizare.

Așa cum s-a subliniat în cursul dezbaterilor, deosebit de util în activitatea specialiștilor din unitățile de producție s-a dovedit laboratorul agricol (casa laborator) care, dotat cu aparatura cuvenită, permite efectuarea unor analize absolute necesare. Casele agronomului vor trebui să acorde toată atenția acestor probleme; organizând laboratoare didactice model, ele pot contribui în mod eficient la deprinderea specialiștilor cu folosirea curentă a instrumentarului și aparatului pentru necesitățile didactice la cursurile agrozootehnice și mai ales pentru cele ale producției.

Sarcini deosebit de importante revin caselor agronomului pe linia repartizării și difuzării tipăriturilor de propagandă tehnică agricolă ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și cele proprii, a instrucțiunilor și informațiilor

organelor de coordonare, de popularizare a acțiunilor și măsurilor luate la nivel republican și local. Totodată, ele participă activ și sprijină direcțiile agricole în organizarea de concursuri, de expoziții și expoziții-tîrg de animale și păsări, cu caracter republican, interjudețean și local, urmăresc realizările deosebite ale unităților agricole și oamenilor muncii în vederea evidențierii lor și acordării de premii, distincții și alte stimulente. În același timp, casele agronomului trebuie să devină și organe de studiu pentru cerințele producției, venind în întimpinarea acestora cu materiale de propagandă, cu acțiuni organizate pe plan județean sau republican. În acest scop, este nevoie, de bună seamă, ca specialiștii casei agronomului să se deplaseze permanent în unitățile de producție din raza de activitate, pentru a analiza și cunoaște stadiul aplicării noilor tehnologii, pulsul activității productive, necesitățile reale de instruire și perfecționare a cadrelor. La rîndul său, întregul aparat al direcțiilor agricole, studiind la fața locului aspectele ce le ridică organizarea producției, introducerea tehnologiilor moderne, va trebui să ajute instituțiile respective în soluționarea operativă a diferitelor probleme.

În majoritatea județelor funcționează case ale agronomului. Consfătuirea a relevat dorința unanimă a participanților de a le transforma într-o și mai mare măsură în centre de intensă desfășurare a unei propagande agricole active, pentru promovarea cu hotărâre a cuceririlor științei și tehnicii în producție, pentru generalizarea experienței înaintate, centre care să polarizeze ideile înaintate în vederea unei largi difuzări a lor. De aceea, directorii caselor agronomului vor trebui să participe la toate consfătuirile, conferințele și teleconferințele în care se dezbate probleme majore ale agriculturii, pentru a cunoaște stadiul de rezolvare a sarcinilor, de promovare a noului. Pe lângă obligația principală pe care o are, de a fi la curent cu toate noutățile, prin studiu individual, ei trebuie să fie cuprinși în sistemul republican de perfecționare, de înarmare în primul rînd cu tehnicile și metodele moderne de instruire a cadrelor.

Având în vedere necesitățile sporite de pregătire și perfecționare a cadrelor din agricultură, se preconizează ca pe viitor cite două-trei dintre casele agronomului județene, pe profile, să devină și centre republicane specializate de instruire. Pentru ca acestea să-și poată îndeplini cu succes sarcinile sporite ce le revin este necesar, firește, ca pe lângă cadre de specialitate de cea mai înaltă calitate, pasionate pentru această muncă, să dispună de un minimum asigurat al înzestrării tehnice și materiale, corespunzător volumului și nivelului calitativ al activității ce trebuie să o desfășoare.

Rețeaua de case ale agronomului din întreaga țară trebuie concepută ca un tot unitar, cu o coordonare unică, cu planuri de activitate anuale, care să îmbine într-un mod armonios sarcinile locale cu cele republicane, urmărind eliminarea paralelismelor și suprapunerilor, în vederea obținerii eficienței maxime a desfășurării propagandei agricole. Consfătuirea a apreciat că ceea ce, în ultimă instanță, e cel mai important în activitatea acestor instituții este nu volumul acțiunilor, ci calitatea acestora, gradul de aplicabilitate în practică productivă, influența pe care o au asupra pregătirii, formării și mobilității cadrelor din agricultură, pentru promovarea tehnologiilor noi.

livezi; Privire generală asupra producției de fructe în diferite țări.

Revista „MECANIZAREA ȘI ELECTRIFICAREA AGRICULTURII” este editată ca un număr special, care tratează în întregime despre tehnologiile de mecanizare a culturii cartofului și sfetei de zahăr.

„APICULTURA” cuprinde articole referitoare la baza meliferă, utilaje apicole, experiența unor unități și stupine fruntașe, în ajutorul apicultorilor începători. De asemenea, se publică regulamentul pentru organizarea stupăritului pastoral, despre depunerea cererilor de stupărit pastoral și altele.

În sfîrșit, revista „SERICULTURA” — apărută cu un număr sporit de pagini — tratează cele mai importante măsuri tehnice și organizatorice necesare pentru realizarea producției de gogoși de mătase în anul 1970.

POȘTA REDACȚIEI

Mihai A. CHIRICA: elev la Școala tehnică de maiștri Holboaca, județul Iași:

Pentru acest an sînt prevăzute să apară în Editura „Ceres” volumele „Tractoare” de I. Dumitrescu și colab. și „Exploatarea agregatorilor agricole” de A. Sandu și I. Vulpe. Este bine ca școala să se adregeze din timp, în scopul procurării lucrărilor respective, unității „Cartea prin poștă” str. Sergent Nuțu Ion nr. 8-12, București.

În ce privește notița tehnică a Combinei C-12, aceasta se tipărește direct de către Uzina „Semănătoarea”-București.

Sebastian DOICESCU — comuna Măureni, județul Caraș-Severin:

Nu aveți dreptate și iată de ce: Prin voință expresă sau directă se înțelege cea manifestată prin procedee menite să o aducă nemijlocit la cunoștința terților, indiferent de mijloacele folosite (cuvinte, inscripții, semne). Voința tacită, indirectă ori implicită este cea care se exteriorizează prin fapte nesusceptibile de a comunica direct voința către terți, dar care permit deducerea ei cu certitudine.

În esență, declarația de voință este expresă cînd cel interesat s-o cunoască în act de ea direct și imediat; ea este, dimpotrivă, tacită, cînd poate fi dedusă numai pe cale de raționament de la cunoscut la necunoscut.

Ambele moduri de exprimare a voinței sînt deopotrivă admisibile în justiție, dacă legea nu dispune altfel.

Onorlu BANTU — comuna Cheureușa, județul Satu-Mare:

În vederea pensionării, invaliditățile sînt împărțite în trei grade și anume: gradul I, în care angajatul a pierdut total capacitatea de muncă și are nevoie de îngrijire și supraveghere de către o altă persoană; gradul II, în care angajatul a pierdut total capacitatea de muncă, însă are posibilitatea să se servească fără a fi ajutat de altă persoană; gradul III, în care angajatul a pierdut parțial capacitatea de muncă, el putînd presta o muncă mai ușoară sau cu program redus.

În raport cu cauzele care au produs invaliditatea, pensia de invaliditate se acordă pentru accident de muncă sau boală profesională ori pentru accident în afara de muncă sau boală obișnuită.

Andrei BONCIU — Adjud, județul Vrancea:

La fiecare direcție agricolă județeană își desfășoară activitatea cite o grupă de normare, iar la fiecare cooperativă cite un colectiv alcătuit pentru rezolvarea aceluiași probleme. Acestea stabilesc și adaptează normele de muncă la specificul județului și al fiecărei cooperative în parte. Dacă pentru unele lucrări nu sînt prevăzute norme de muncă în normativul orientativ, elaborat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, colectivul de norme din cooperativa respectivă trebuie să stabilească una provizorie, urmînd ca ulterior, aceasta să fie definitivată, pe baza documentațiilor întocmite

Aneta BALINT — comuna Modelu, județul Ialomița:

La rubrica de față am mai precizat că soția are drept la pensie de urmaș, pe tot timpul vieții dacă: a) a împlinit vîrsta de 50 de ani și a născut pînă la data decesului susținătorului 5 sau mai mulți copii; b) a împlinit vîrsta de 50 de ani și are cel puțin 20 de ani de căsătorie cu soțul decedat.

Soția sau soțul are drept la pensie de urmaș dacă la data cererii de pensie, nu este încadrat în muncă sau nu exercită o profesie ori o meserie pe cont propriu.

Ilie SAFTU — comuna Ciuperceeni Vechi, județul Dolj:

Cursurile de calificare și cele de perfecționare funcționează fără scoaterea de la locul de muncă a celor care le frecventează. Se pot organiza și cursuri cu scoaterea de la locul de muncă, dar numai în condiții stabilite prin o hotărîre a Consiliului de Miniștri. Vă reamintim, totodată, că pentru promovarea cursurilor de calificare și cele de perfecționare, candidatul trebuie să obțină cel puțin media 5. Cei care promovează examenul primesc certificatul de absolvire

Au apărut revistele agricole din luna martie. În sumarele lor sînt cuprinse materiale care, prin actualitatea și valoarea lor științific-documentară, sînt deosebit de utile pentru activitatea specialiștilor din unitățile de producție, direcțiile agricole și celelalte unități de pe teritoriu.

Dintre articolele publicate de revista „PROBLEME AGRICOLE” menționăm următoarele titluri: Rezultate obținute în experiențele cu noii hibrizi simpli și dubli de porumb; Probleme actuale în legătură cu combaterea manei cartofului; Despre principiile economice în organizarea producției și a muncii în agricultură; Utilizarea erbicidului diclordon sodic 2, 4 D în combaterea chimică a buruienilor. Alte articole tratează despre agrotehnica plantelor furajere în condiții de irigare, combaterea eroziunii pe terenurile arabile, comportarea unor soiuri de cartofi timpurii.

Revista revistelor agricole

„REVISTA DE ZOO-TEHNIE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ” începe cu un articol de sinteză, care se referă la unele aspecte ale profilării și specializării producției zootehnice în cooperativele agricole. Urmează alte articole prin care se face cunoscută experiența de producție a unor unități. Din acestea reținem: Influența lucrărilor de amenajare a pășunilor asupra producției de lapte la C.A.P. Măeșuș și Prejmer, județul Brașov; Din experiența I.A.S. în exploatarea și întreținerea taurinelor la îngrășat pe grătar, Revista mai publică, la capitolul de medicină veterinară, articole care se referă la perspectivele unei profilaxii specifice în ho-

lera aviară și rezultatele provizorii ale imunizărilor cu vaccin tisular, unele aspecte ale alimentației animalelor de mare producție cu importanță asupra păstrării sănătății acestora etc.

Dintre articolele cuprinse în sumarul „REVISTEI DE HORTICULTURĂ ȘI VITICULTURĂ” menționăm pe cele intitulat: Analiza eficienței economice a plantațiilor de vii în I.A.S. Huși; Mecanizarea lucrărilor în culturile semincere de legume; Pompa pulso-reactivă, o invenție românească în sprijinul producției hortiviticole; Influența lucrărilor în verde asupra producției-marfă de struguri; Considerații practice privind folosirea mașinilor de protecția plantelor în

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 15 - 21 martie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. **In fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 22.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

Radiojurnal: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00; **In fiecare zi de lucru:** programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului — 7.15. **In fiecare zi de lucru:** programul I: Jurnal agrar — 5.30; La ordinea zilei în agricultură — 19.20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICA: programul I: 21.10 — Teatru scurt: „Primul strigăt” de Kakuhiro Hitou.

LUNI: programul I: 20.45 — „In anchetă” de Miklos Gyarfás.

MARȚI: programul III: 21.30 — „Romeo și Julieta” de W. Shakespeare.

MIERCURI: programul II: 20.15 — „D-ale carnavalului” de I. L. Caragiale.

VINERI: programul II: 10.00 — Matineu teatral: „Goana după fluturi” de Bogdan Amaru.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.45; 11.15; 14.00; 18.00; 20.10; 22.30; programul II: 15.00; 16.00; 18.30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 8.10; 9.42; 13.15; 15.00; 18.50; 19.20; 20.25; 21.00; 21.50; 23.00; 0.03—5.00; programul II: 6.00; 9.12; 13.10; 14.05; 14.30; 15.45; 16.30; 17.00; 20.00; 20.58; 22.50; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.30; 11.10; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 7.15; 8.30; 12.15; 13.22; 16.20; 18.30; 20.25; 21.47; 22.30; 23.00; 0.03—5.00; programul II: 7.10; 11.30; 13.00; 14.30; 16.40; 17.00; 22.00.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 11.22; 12.30; 13.45; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.00; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03—5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 13.00; 17.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 11.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.55; 11.00; 14.03; 21.38. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 23.02; 0.03—5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30; 17.00; 22.00; 22.20; programul III: 16.55.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; 22.30; programul II: 6.00; 8.50; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 7.15; 8.30; 10.30; 11.05; 12.15; 13.22; 18.03; 20.25; 21.20; 21.25; 22.50; 0.03—5.00; programul II: 7.10; 11.30; 17.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.35; 20.10; programul II: 6.00; 9.02; 11.02; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 7.15; 8.30; 9.50; 10.30; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03—3.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 13.00; 14.30; 15.30; 20.30.

SIMBĂTA: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 14.45; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.30; 13.00; 15.35; 17.20; 22.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 7.15; 8.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.00; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 7.10; 10.30; 14.03; 17.35; 21.50; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.15 — Deschiderea emisiunii; 8.45 — Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 10.15 — **ORA SATULUI.** **Din cuprins:** ● Primăvara pe ogoare — știri și repor-

taje despre lucrări din campania agricolă
● „ACTIUNEA L” — legumicultura
● Universitatea populară satească din Hârman — reportaj filmat ● Calendarul lucrărilor agricole ● Prefață la marelle examen. O nouă promoție de agronomi în producție ● Program artistic; 11.30 — Concert simfonic; 12.00 — De strajă patriei; 12.35 — Emisiune în limba maghiară; 13.35 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.25 — Film serial: „Riul întunecat” (ultimul episod); 18.00 — Campionatele europene de atletism pe teren acoperit (Transmisiune de la Viena); 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Noutăți cinematografice; 19.40 — Rapsodia română; 20.00 — Primăvara României socialiste; 20.20 — Film cu trei stele: „Ce vorbește orașul”; 22.20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 — Campionatul mondial de hochei — grupa A; Suedia — Cehoslovacia (repriza a III-a — transmisiune de la Stockholm). **Programul II:** 20.00 — Stagiune lirică TV: „Visul unei nopți de vară” de Benjamin Britten; 21.10 — „Cu narcisi, cu crini, cu lotuși”. Emisiune de versuri. 21.35 — Filme documentare; 21.55 — Roman foileton: „Mindrie și prejudecată” (ultimul episod).

LUNI: 18.00 — Olimpiada tinerilor mecanizatori; 18.30 — Scena; 18.55 — Anunțuri — publicitate; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.15 — Actualitatea în economie; 19.25 — Muzică populară românească; 19.35 — Momentul răspunderii; 19.50 — Reflector; 20.00 — Anunțuri — publicitate; 20.05 — Roman foileton: „Război și pace” (II); 21.20 — Steaua fără nume; 22.20 Agenda politică; 22.35 — Tablouri coreografice; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: 18.00 — Lumea copiilor; 18.30 — Actualitatea în economie; 18.55 — Anunțuri — publicitate; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 19.35 — Atomul — această necunoscută; 20.00 — Reflector; 20.10 — Reportaj TV — Baia Mare; 20.25 — Trinom cinematografic: Trei scurt-metraje artistice realizate de televiziunea poloneză; 21.55 — Corul de cameră al Casei de cultură „Ciprian Porumbescu” din Sighișoara; 22.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 — Antologia poezilor contemporani; 22.35 — Teleglob — Bolivia.

MIERCURI: 18.00 — Ex-Terra '70 — emisiune pentru școlari; 18.30 — „Mîndr-am să te joc mireasă”. Episodul IV din ciclul „Nuntă la români”; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Actualitatea în economie; 19.30 — Muzică ușoară cu formația „Choralis”; 19.45 — Letopisetz Vodă-Cuza. Documentar TV; 20.10 — Anunțuri — publicitate; 20.20 — Tele-cinematica: „Stan și Bran — gemeni”; 21.35 — Evocări; 21.50 — Interpreți îndrăgiți ai cîntecului popular; 22.00 — Campionatul mondial de hochei — grupa A. Cehoslovacia — U.R.S.S. (repriza a III-a — transmisiune de la Stockholm); 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.05 — Film serial: „Oliver Twist” (II); 18.35 — Mult e dulce și frumoasă...; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Muzică populară; 19.30 — Prim plan: Victor Sahini; 20.00 — Reflector; 20.10 — Anunțuri — publicitate; 20.15 — Seară de teatru TV. Două piese într-un act de George Călinescu ● „Napoleon și Fouché sau Despre minie” ● „Napoleon și Sfînta Elena”; 21.00 — Primăvara pe portativ; 21.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 21.50 — Avanzpremiera; 22.10 — Cronica ideilor; 22.30 — Arte frumoase. **Programul II:** 20.00 — Transmisiunea primei părți a concertului orchestrei simfonice a Radioteleviziunii Române; 21.00 — Actualități literare; 21.20 — Film serial: „Război și pace”. Reluarea episodului „Răpirea”; 22.10 — Caleidoscop muzical.

VINERI: 17.00—17.40 — Emisiune pentru elevi; 18.00 — Mugurel de cîntec românesc; 18.30 — Emisiune pentru tineret; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Actualitatea în economie; 19.30 — Mai aveți o întrebare? Emisiune de cultură științifică; 20.45 — Alexandru Ioan Cuza. 150 de ani de la naștere; 22.00 — Campionatul mondial de hochei — grupa A; U.R.S.S. — Suedia (repriza a III-a — transmisiune de la Stockholm); 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂTA: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.05 — Cheia orașului. Emisiune-concurs pentru tineret; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 — Reflector; 19.35 — Muzică ușoară pe 16 mm; 19.45 — Tele-enciclopedia; 20.35 — O oră cu Alfred Hitchcock; „Perdea opacă”; 21.30 — Aplauze pentru azi, aplauze pentru mine (Interviuri); 22.05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Telesport; 22.35 — Parada vedetelor. **Programul II:** 20.35 — Seara melomanului; 20.50 — Film serial: „Sumbra toamnă” (VI); 21.40 — Actualități literare; 21.50 — Film artistic: „Salvele Aurorii”. O producție a studiourilor „Lenfilm”.

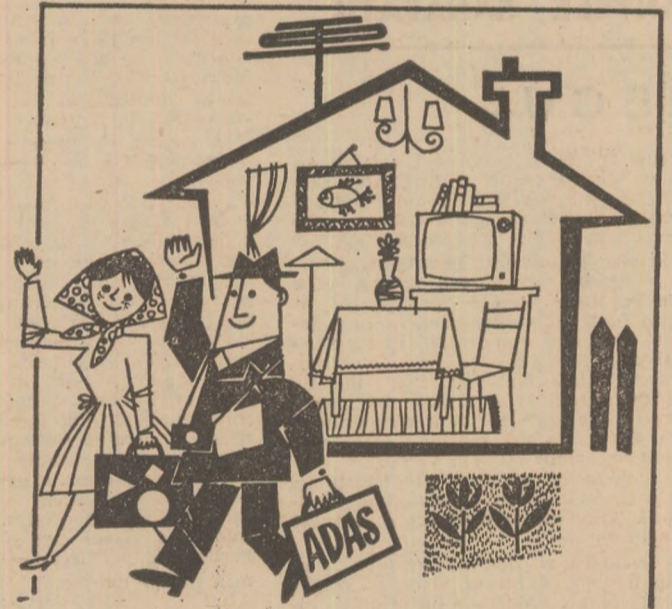
SIMPLU!... IEFTIN!... AVANTAJOSI!...

Puteți câștiga imediat

La seriile obișnuite (3 lei): 20.000, 10.000 lei și 5.000 lei, 2.000 lei ș.a.

La seriile speciale de 6 lei autoturisme de diferite mărci.

Doriți să luați o măsură utilă de prevedere pentru gospodăria dv. ?

Administrația Asigurărilor de Stat vă pune la dispoziție „Asigurarea complexă a gospodăriei”. Încheierea acestei asigurări vă dă posibilitatea :

- să obțineți despăgubiri pentru pagubele produse bunurilor, de numeroase riscuri ;
- să încasați sumele asigurate pentru urmările accidentelor întîmplante la domiciliu ;
- să obțineți acoperirea sumelor datorate în calitate de locatar, față de proprietar, pentru unele pagube la imobil, precum și a celor datorate terților pentru accidentarea persoanelor și avarierea bunurilor, la domiciliul dv.

Prima anuală este de numai 0,20% calculabilă asupra sumei asigurate.

C A L E I D O S C O P

MONUMENTE ARHITECTURALE

CETĂȚILE ȚĂRĂNEȘTI

Măturii în piatră, cărămidă și lemn ale genului poporului nostru, monumentele istorice stau neclintite peste veacuri, deschizând porți spre trecut și dezvăluind prețioasa contribuție adusă culturii și civilizației mondiale de români.

Cetățile țărănești din Transilvania, martori ai unor epoci de crîncenă înclătăre, reprezintă comori artistice și arhitectonice de mare valoare. Construcții impresionante, așezate în mijlocul satelor sau ridicate pe virfuri de deal, cetățile transilvănene datează din evul mediu, unele chiar din vremurile cînd a avut loc procesul de formare a statelor feudale românești.

Cele mai vechi cetăți — cele de pămînt — au fost construite încă din secolele al X-lea și al XI-lea. Așezate de obicei pe înălțimi și avînd aproape întotdeauna formă eliptică, cetățile de pămînt erau apărate de unul sau mai multe șanțuri și valuri ridicate din pămîntul scos la săpare șanțurilor, începînd cu secolul al XIII-lea, probabil în legătură și cu prima mare invazie a tătarilor, din 1241, capătă o mare extindere construcțiile fortificate

din piatră. Este epoca în care apar primele cetăți feudale în Transilvania, principala lor caracteristică fiind turnul, cum sînt cele de la Cheresig (Crișana) Cilnic (Sebeș) sau Turia (lingă Tg. Secuiesc).

Sub amenințarea pericolului otoman, începînd din secolul al XV-lea orașele se înconjoară cu ziduri puternice, feudații își construiesc reședințe, amplificate, iar țărăniimea își ridică cetăți mai mici ca dimensiuni însă puternic fortificate. Menite să asigure adăpostirea populației în caz de pericol, aceste cetăți dovedesc deosebita măiestrie a constructorilor. Mortarul folosit, de pildă, este făcut cu var „stîns” chiar în timpul lucrării. Această metodă, a cărei tehnică nu se mai cunoaște, a făcut posibilă crearea unui mortar foarte dur, care cu timpul a devenit tot atît de rezistent, ca și piatra pe care o leagă.

Interesante sînt astfel cetățile țărănești ridicate în jurul construcțiilor solide existente în secolele XV—XVI. La Cilnic, de pildă, cetatea a fost construită avînd la bază reședința unui feudal, vîndută obștii țărănilor din sat. În alte părți, construcția

cea mai solidă din sat fiind biserica, aceasta a fost fortificată, luînd naștere așa-numita biserică-cetate.

Deși răspîndite în toată Transilvania, cetățile țărănești sînt grupate mai ales în centrul acestei provincii. Demne de menționat pentru valoarea lor artistică sînt cele de la Prejmer, Homorod, Biertan, Boian, Cisnădie, Cîncu, Valea Viilor, Axente Sever și Boz — toate datînd de la începutul secolului al XVI-lea.

Numărul total al acestor cetăți trece de 300. Ele fac parte din cele mai interesante monumente istorice ale țării și sînt astăzi ocrotite de lege.

PUTEREA INSTINCTULUI MATERN

Unul din cele mai puternice instincte manifestate de animale, indiferent de treapta pe care se află în scara zoologică, este instinctul matern. El depășește uneori specia căreia îi aparține animalul.

Exemplu este cazul unui pui de căprioară de curînd făt, adus pentru a fi crescut la Clinica și ambulatorul ginecologic veterinar din München.

Puiul a fost nutrit mai întîi cu colostrum de vacă, apoi cu lapte de vacă, hrănirea făcîndu-se cu biberonul, în prezența unei femele din rasa de ciini Basset, în etate de cinci ani și care nu era în lactație. De la prima vedere, femela a „adoptat” puiul și a început să-i poarte grijă.

La rîndul său, puiul s-a apropiat de femelă cu toată încrederea „filiată” și numai după cîteva supturi, făcute în prezența „mamei adoptive”, el suga mai liniștit și mai cu poftă din biberon, decît atunci cînd femela era îndepărtată.

A fost stabilită deci o adopțiune reciprocă. După a patra zi, puiul de căprioară se apropia fără teamă de „mama adoptivă” și căuta să-i sugă mamelele.

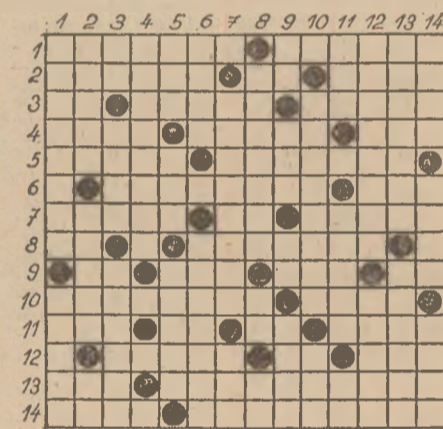
C. S.

Fără alte cuvinte...

Desen de Nic NICOLAESCU

CUVINTE INCRUCIȘATE

„PĂSĂRI”

ORIZONTAL: 1) Palmipedă cu aripi foarte mari din mările tropicale — Păsări ce visează la mălai; 2) Pasăre de baltă cu pene negre și o pată albă între ochi — Cuci! — Pasăre muzicală; 3) Udrea Boboc — Pasăre pe varză — Pui de gîscă sau rață; 4) Animal de tracțiune — Parfumi sintetice — Fata din grădină!; 5) Pasăre răpitoare — Privitor la păsări (pl); 6) Pasăre din ordinul picioranțelor cu

pene negre mărginite cu roșu — Coadă de ciovică!; 7) Pajură — Cap de aceră! — Tăiat mărunt; 8) Pene de privighetoare! — Pasăre ce se hrănește mai mult cu semințe de in; 9) Coadă de bot gros! — Pronume — Numeral — Cușme!; 10) Migratoare cu ciocul lung, cu pene multicolore ce se hrănesc cu viespi și albine — Corabie legendară; 11) Usturoi — Cap de cucuvea! — Măruntăie de gîscă! — Uite!; 12) Avans — Inimă de boboc! — Dromader; 13) Perdeaua soarelui — Păsări gulerate cu alb, pîntece gălbuie și spinare cenușie; 14) Pasăre sfîntă la vechii egipteni — Migratoare cu pene pestrițe ce se hrănesc în special cu albine.

VERTICAL: 1) Pasăre cu fluier — Îngimfații din lumea păsărilor; 2) Rîndunica de mare — Păsări negricioase cîntate de Topirceanu — Olga Barză!; 3) Pene de pescăruș! — Rochița rîndunicii (pl) — Păsări călătoare de pasaj; 4) Specie de porumbel; 5) Cafă fără cap! — Literă grecească — Pasăre ... ceasornic; 6) Părinte — Pasăre moțată cu pene cenușii și un cerc în jurul ochilor; 7) Păsări de curte — Covor fără pretenții; 8) Nagiț — Ibis! — Pe jumătate cor; 9) Cap de viespar! — Dușmanul păsărelor — Inimă de porumbel! — La casa lor; 10) Becăță — Lira; 11) La telefon — A se răfoi — Coadă de cioară; 12) Pichere — Cîntăreț la colivie; 13) De ris — Iubită de mătăsar; 14) Bunică (moldov.) — Mergă cu motocicletă — Specialitatea privighetorii.

Ing. Ionel BOTEZATU

3 ÎNTREBĂRI — 3 RĂSPUNSURI

DE VORBA CU M. FLAMAROPOL, ANTRENOR DE HOCHEI PE GHEAȚĂ

— Care sînt cauzele eșecurilor echipei naționale în campionatul mondial de la București?

— Nu am crezut niciodată că, jucînd pe teren propriu, echipa noastră va retrograda din categoria B în C. Cauzele înșelăciunilor sînt mai multe. În primul rînd, consider că antrenorii echipei au greșit alcătuiind același program de pregătire pentru toți selecționabilii. Să nu uităm că în echipă erau jucători mai virșnici. După părerea mea, titularii cu vechi state de servicii au obosit într-un cantonament exagerat de lung, care a durat 8 luni. Hocheiștii noștri n-au mai avut nici moral după înfrîngerea suferită în fața Norvegiei (3—4). De asemenea, echipa a greșit grav la capitolul tactică; în special, nu am avut un joc bun în apărare.

— Ce recomandări veți face în viitor?

— Recomand viitorilor antrenori ai echipei să scurteze programul de cantonament, care s-a dovedit deficitar. Este cazul ca federația de hochei să contribuie și să ajute ca echipele de club să poată avea un program internațional mai bogat. Hocheiul nostru are nevoie de cît mai multe contacte cu echipe redutabile de peste hotare. S-a făcut o mare greșală că în „Cupa campionilor europeni” n-a participat pînă acum nici-o formație româ-

nească. O mare importanță trebuie să se acorde împotrării cadrelor cu elemente tinere, provenite de la juniori. Sînt convins că dacă se va lucra serios vom cîștiga anul viitor grupa C. de la Amsterdam și vom reveni în grupa B. Să nu uităm că avem condiții excelente de pregătire, mai ales că ne vor sta la dispoziție 5 patinoare artificiale, la București (Floresca și 23 August), Galați, Brașov și Miercurea Ciuc, care va fi gata în toamna acestui an.

— Într-adevăr, s-a practicat un hochei modern la această ediție a campionatului mondial?

— Da. Echipele S.U.A., Norvegiei, R.F. a Germaniei și Japoniei s-au dovedit redutabile, oferind spectacole de zile mari. Mi-au plăcut o serie de jucători cu mari calități, adevărați artiști ai minuirii croșei, ca Gambucci Konik și Ross (S.U.A.), Kurakawa (Japonia), Kehler (R.F. a Germaniei). În general, spectatorii au putut constata că hocheiul este un joc bărbătesc. Regret însă că arbitrii noștri nu știu să diferențieze jocul bărbătesc de cel dur, comițînd o serie de gafe. Poate că la acest campionat s-au edificat mai bine și în viitor își vor schimba maniera de arbitraj.

Paul OCHIALBI

PLANTELE SĂNĂTĂȚII

VISCUL

Viscum album L., cunoscut sub denumirea de visc, este un semiparazit vegetal care crește pe diferiți pomi fructiferi și arbori ca: meri, peri, pruni, nuci, plopi, mesteceni, stejari, salcimi, frasinii etc.

De la visc se folosesc, în scopuri medicinale, frunzele și ramurile tinere, care trebuie recoltate înainte de înflorire, adică din luna noiembrie pînă în luna februarie, cînd sînt mai bogate în substanțe active (saponozide triterpenice, viscolină, acetilcolină, feniletilamină, inozitol ș.a.). Aceste ramuri și frunze se usucă în locuri bine aerisite, la o temperatură de cca 45° C., în așa fel încît să-și păstreze cît mai mult culoarea verde.

S-a dovedit că, printre alte substanțe, fructele de visc conțin viscotoxina, o polipeptidă care se pare că are o acțiune antitumorală.

Saponozidele și derivații colinei, ca principalii componenți ai viscului, conferă acestei plante valoroase proprietăți hipertensive, bradicardice și ușor diuretice.

Fiti curioși!

kovsk, regiunea Cerkask, s-a gîndit să ceară — printr-o scrisoare — pasionatului legumicultor, și aceasta probabil mai mult din curiozitate, semințe din senzaționalele legume.

Dar pînă la sosirea acestora, nici el nu s-a lăsat mai prejos: a pregă-

tit un teren bun, l-a fertilizat bine. Își făcuse și o mică scară pe care aveau să urce buclușele legume. Odată semănate semințele, și-au arătat „roadele, care au depășit toate așteptările. Lungimea castraveților a ajuns la 1 metru și jumătate, iar tomatele obținute din semințe de la același renumit grădinar, cîntăreau peste un kg.

Viscul se folosește sub formă de macerat, preparat în felul următor: în 100 g. apă rece se pun 1-2 g frunze sau tulpini mărunțite și se lasă împreună peste noapte, iar a doua zi, dimineața, se filtrează; lichidul rezultat se îndulcește ușor și se consumă. Acest macerat trebuie folosit zilnic, timp de două săptămîni, pentru că numai așa se obțin efecte terapeutice reușite.

Alături de alte plante, viscul intră și în compoziția ceaiului folosit în stările hipertensive. Frunzele și fructele de visc, sub formă de decoct, se folosesc pentru combaterea unor afecțiuni nervoase, iar praful obținut din frunze, luat cu puțină apă, contribuie la combaterea crampelor stomacale. Druziile (preoți ai vechilor celți) atribuiă viscului puteri misterioase și-l culegeau în fiecare an în atmosfera unei mari solemnități. Într-o anumită zi, o druidă îmbrăcată în alb se urca în arborele pe care creștea viscul și, cu o seceră de aur, tăia numai pe cel verde, care, după credința lor, producea fecunditatea la toate viețuitoarele sterile. Explicația acestei credințe constă în faptul că viscul este o plantă totdeauna verde (sempervirescentă) și înflorește prin luna martie.

Ing. Ion I. ROVENȚA

MAGAZIN SPORTIV

ROMÂNIA — CAMPIONĂ MONDIALĂ LA HANDBAL

Pentru a treia oară, reprezentativa masculină de handbal în 7 a României a intrat în posesia Cupei mondiale la această disciplină sportivă care începe să cucerească mase tot mai mari de spectatori în diferite țări ale lumii.

Întîlnirea finală de la Paris cu echipa R. D. Germane s-a caracterizat printr-o dispută acerbă în care toți reprezentanții noștri, în frunte cu „tunarul” Gruia, și-au făcut din plin datoria. Pe bună dreptate, ziarul parizian L'Aurore a scris: „A fost într-adevăr o mare finală a Campionatului Mondial”, pentru ca alt cotidian francez „Le Parisien Libere” să adauge: „România e campioana lumii, însă să nu uităm că mai e un învingător în acest turneu final: handbalul.

DOCUMENTAR EXTERN

INTREPRINDERILE AGRO-INDUSTRIALE DIN R.S.S. MOLDOVENEASCĂ

Dacă acum 3 ani, în republică nu existau mai mult de 20 sovhozuri de tipul combinatelor agro-industriale care se ocupau cu prelucrarea strugurilor și cultivarea plantelor pentru fabricarea uleiurilor aromatice, la ora actuală Moldova socialistă are 52 de unități care se ocupă numai cu prelucrarea strugurilor și fabricarea vinului. Ele dețin o suprafață de 132 000 de hectare de teren, din care 50 600 ha arabil.

Experiența de până acum a acestor sovhozuri a demonstrat că, cu cât crește gradul de specializare, cu atât sporște și rentabilitatea lor. Acest lucru e pe deplin explicabil. Aceste sovhozuri, nu numai că realizează materia primă, ci o și prelucrează; iată de ce eficiența lor economică este ridicată.

Pentru ilustrarea acestui fapt, să luăm următorul exemplu. Sovhozul „Moldova înfloritoare” obține de cîteva ani recolte ridicate și constante de struguri. În structura producției-marfă, ele reprezintă 62 la sută. Această producție se obține și în alt sovhoz — „Viticultura” — dar pentru că aici materia primă se prelucrează în unitate, rentabilitatea producției este cu 75 la sută mai mare decît în sovhozul „Moldova înfloritoare”.

Contopirea procesului de producere a materiei prime cu cel de prelucrare a acesteia, într-un flux tehnologic unic, constituie factorul esențial pentru ridicarea producției. Sovhozurile agro-industriale au posibilitatea să pregătească materia primă în așa fel, încît ea să corespundă cel mai bine necesităților producției. Recoltatul strugurilor, de pildă, începe numai în momentul cînd recolta atinge anumii parametri bine definiți, necesari pen-

tru obținerea unei producții de vin de calitate superioară. Fiecare tranșă de materie primă este astfel pregătită, încît să fie destinată producției pentru care corespunde cel mai bine. Conform acestui principiu, toată cantitatea de struguri recoltată intră în producție, ceea ce permite să se obțină profituri suplimentare. Astfel, sovhozul „Leontiev” — unitate care își prelucrează singură materia primă — obține din realizarea unui quintal de struguri 26 ruble și 87 de copeici, în timp ce unitățile care predau strugurii la punctele ale Ministerului Industriei Alimentare, numai 19 ruble și 60 de copeici.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

Pe lângă acestea, în unitățile care își prelucrează materia primă se valorifică mai bine și forța de muncă, existînd astfel posibilități de a se asigura de lucru muncitorilor aproape în tot timpul anului. De asemenea, îmbinarea rațională a producerii materiei prime cu procesul de prelucrare a acesteia creează condiții mai favorabile pentru realizarea producției, dirijarea forței de muncă, a fondurilor bănești și materiale.

În R.S.S. Moldovenească există mari posibilități pentru organizarea întreprinderilor agro-industriale. Aceasta se explică și prin faptul că, în structura

producției, în numeroase unități și microzone predomină vița de vie, legumele și fructele, culturile tehnice. Peste 20 de sovhozuri își livrează încă producțiile de struguri la centre de vinificație ale Ministerului Industriei Alimentare dispuse pe teritoriul acestor unități. Iată, deci, că există condiții create pentru formarea unei întreprinderi unice.

La sfîrșitul lui 1968, în raionul Soroksk a fost întemeiată, de altfel, o întreprindere intercooperatistă de prelucrare și desfacere a legumelor și fructelor, care a costat 240 000 de ruble și unde își desfășoară activitatea 45 de lucrători. În primul sezon, colhozurile au prelucrat prin această întreprindere 700 tone de legume și fructe și au livrat zeci de tone de produse, realizînd beneficii de 100 000 de ruble. În viitorii ani, capacitatea întreprinderii se va mări la 10 000 de tone. Normal, va crește de cîteva ori și numărul muncitorilor antrenați în producție, fapt destul de important care concurează la rezolvarea problemei disponibilului de forță de muncă la sate.

Ridicarea nivelului specializării creează premisele necesare pentru o colaborare strînsă a unităților care produc materia primă și întreprinderile prelucrătoare. Cu cît este mai ridicat nivelul specializării în întreprinderile agricole, cu atît sînt mai eficiente rezultatele cooperării acestora cu întreprinderile industriale.

Crearea uniunilor agro-industriale, de tipul sovhozurilor amintite, nu se reduce bineînțeles la simpla unificare a întreprinderilor agricole cu cele industriale. Uniunea trebuie să devină o întreprindere unică, în care să se împletească în mod armonios forțele întregului colectiv, pentru realizarea unei producții cu înalți indici calitativi.

Crearea uniunilor agro-industriale specializate și a întreprinderilor amintite este eficientă numai în cazul unităților cu un înalt grad de concentrare a producției. Trebuie menționat, însă, că atît unitățile existente, cît și sovhozurile agro-industriale ce se vor crea, chiar și în condițiile unei adînci specializări, își vor păstra două sau chiar trei ramuri de bază.

(După „Selskaia Jizni”)

ORIZONTURI

TUNSUL OILOR CU MIJLOACE FARMACEUTICE

Un medicament, fabricat inițial în S.U.A. pentru a opri creșterea celulelor tumorale, își găsește o aplicație neașteptată: în tunsul oilor. Experiențele întreprinse la serviciul de cercetări agricole din Beltsville (Mariland — S.U.A.) au arătat că lîna poate fi îndepărtată de pe oi pînă la piele, fără tuns. Medicamentul — ciclofosfamida — acționează asupra acidului dezoxiribonucleic (ADN) al unei celule. Efectul constă în suprimarea sintezei proteinei în celulele rădăcinii părului, ceea ce provoacă o contractare a acestuia. Această contractare apare la suprafața pielii, la șase sau șapte zile după administrarea medicamentului. Fibrele de lînă se fărîmă ușor la contractie și lîna poate fi smulșă cu mîna. Pe vreme rece, operațiunea poate fi aminată cu o săptămîină, în care timp o nouă lînă crește sub cea contractată, lăsînd animalul cu o oarecare pătură protectoare după smulgerea lînii de deasupra.

STIMULATOR PENTRU PASARI

Un nou produs va fi pus, în curînd, la dispoziția aviculturilor: Nitrovinul. El a fost sintetizat de Toyama Chemical Industry, în Japonia. După cîteva ani de cercetări neîntrerupte, oamenii de știință au descoperit că Nitrovinul este un stimulator puternic al creșterii păsărilor.

În 16 experiențe efectuate în Anglia pe 16 loturi care reprezentau o cifră totală de 14400 pui, s-a observat că greutatea acestora, la 9 săptămîni se mărise cu 6,3% ca efect al unui regim alimentar cu Nitrovin. În plus, s-a constatat o economisire de 5% în ceea ce privește consumul de nutreț, Nitrovinul are în plus particularitatea de a nu produce nici cele mai mici efecte contrare, nici chiar atunci cînd păsărilor li se administrează o doză de 10 ori mai mare decît cea recomandată.

SIMAZINA ȘI SINTEZA PROTEICA

Recent, în Italia și Anglia s-a observat că unele erbicide pot face să crească conținutul în proteine al culturilor. Acesta este și cazul simazinei (2-cloro-4,6-bis-etilamino-s-triazina). Pînă acum simazina era utilizată numai la combaterea buruienilor. După cum relatează S.K.Ries de la universitatea Michigan, experiențe desfășurate în laborator au dat rezultate surprinzătoare în privința producției de proteină a culturilor tratate.

Aplicarea în cîmp se face cu doze variabile de la 110 g/ha la 1,1 kg/ha. Sporul în proteină totală obținut cu 550 g/ha a fost următorul: la raigras 52%, la mazăre de conserve 41%, la lucernă 10%, la mazăre de consum 45%, la ovăz 12%, la frunze de orez 33%. Este interesant de observat că și alte erbicide, ca: atrazina, diuronul și terbacilul au provocat efecte analoge celui al simazinei. Pe lângă sporirea cantității de proteină, simazina poate fi utilizată în proporție de 140-280 g/ha pentru a potența acțiunea îngrășămintelor pe bază de nitrați, în deosebi în condiții de dezvoltare suboptimale.

MIJLOC DE COMBATERE A PNEUMONIEI LA MIEI

La Centrul de cercetări agricole din statul Ohio s-a stabilit că bacteria Pasteurella hemolytica pătrunde din intestinul mieilor în organele respiratorii, provocînd pieirea a 10-15 la sută din miei din momentul nașterii și pînă la atingerea vîrstei de două săptămîni. Dezinfecțarea apei și alegerea de nutrețuri adecvate constituie principalul mijloc de combatere a acestui agent patogen în fermele de oi.

UN NOU SOI DE CARTOF „FIONIA”

În Polonia a fost obținut un nou soi de cartof de masă denumit „Fionia”, care a dat producții ridicate în mai multe loturi experimentale în țara unde a fost creat precum și în Algeria și Maroc. Organizația de comerț exterior poloneză „Polkoop” precomizează exportarea noului soi în țările occidentale și africane.

La stațiunea experimentală din Polonia, unde a fost obținut noul soi de cartof, s-au recoltat în medie 250-260 chintale tuberculi/ha.

DIN PRESA STRĂINĂ

BAUEN AUF DEM LANDE

Coordonate ale construcțiilor agricole Ventilarea naturală prin supralumini

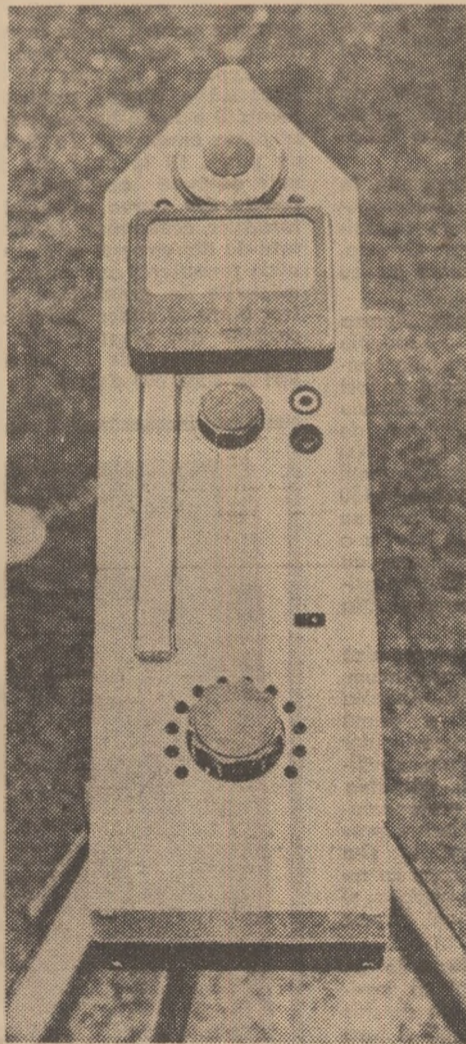
Pentru realizarea unor condiții favorabile în vederea asigurării sănătății animalelor și sporirii producției, un aspect determinant îl constituie stabilirea unui microclimat optim în interiorul adăposturilor. Rezolvarea acestui deziderat este deosebit de importantă în regiunile geografice unde se constată diferențe maxime de temperatură peste 30° între vară și iarnă.

Stabilirea unui echilibru corect între temperatură, puritatea aerului și umiditate este în funcție de numeroase elemente: efectele vîntului pe o singură latură a clădirii, folosirea completă a capacității de cazare, umiditatea relativă, comportarea materialelor utilizate în structură și în finisaje etc.

Organizarea rațională a ventilației reprezintă o componentă esențială pentru o bună exploatare și un randament economic sporit. Studiile efectuate și soluțiile propuse și experimentate în R.F. a Germaniei, aduc o contribuție substanțială, în special în privința adăposturilor mari, cu deschideri ce depășesc 10-12 m. (13,50, 15,70, 23,10 m.), la care problemele microclimatului devin din ce în ce mai complexe. Pentru aceste deschideri mari se preconizează noi sisteme și dispozitive, menite să îmbunătățească ventilația, care să acționeze direct asupra temperaturii și gradului relativ de umiditate. Reținem unele propuneri care au dat rezultate satisfăcătoare în diferite tipuri de adăposturi pentru animale și păsări, folosind sisteme combinate mecanice și naturale. Pentru a degreva sistemul de ventilație se propune, astfel, conducerea forțată a aerului în zonele nocive (rigolele de colectat urină sau grătare de evacuare a deșeurilor — care degajă gaze amoniacale) cu ajutorul unor canale de difuzie, precum și absorbirea aerului viciat din zonele amintite către exterior. La adăposturile de dimensiuni mijlocii (13,50 m deschidere) un alt sistem, asemănător primului, introduce în zona de evacuare a gunoalului aerul proaspăt, tot prin difuzie, aerul viciat fiind evacuat pe cale naturală, prin geamuri amplasate în partea superioară, în dreptul denivelării acoperișului (se folosește un acoperiș în două pante, cu înălțimi diferite).

S-a experimentat, de asemenea, o soluție în care se montează canale de evacuare a aerului viciat direct în dreptul rigolelor, gurile de ventilație fiind dispuse aproape de pardoseală. Studiind acțiunea vîntului dominant asupra clădirii, specialiștii propun introducerea directă, pe cale naturală, a aerului proaspăt, în zona unde acționează vîntul, la partea superioară a tavanului, evacuarea aerului viciat fiind rezolvată în partea opusă cu ajutorul absorbtiei mecanice. La adăposturile de păsări se propune un sistem de ventilație automată.

În cadrul aceluiași studii, consemnăm și încercarea de stabilire științifică a posibilităților de folosire a căldurii artificiale și naturale pentru diferite tipuri de adăposturi, în funcție de schimbul de aer necesar pe oră, pierderile de căldură prin elementele de construcție, viteza circulației aerului în interior etc. Concluziile acestor studii sînt menite firește, să-i intereseze și pe specialiștii noștri.

Sonometru, realizat în Franța pentru detectarea zgomotelor produse de tractor.

AGRICULTURA PE GLOB

La Institutul de pomicultură din Dresda-Pillnitz

Noile cercetări de ecologie constituie în prezent principala preocupare a științelor naturii în mai toate domeniile de activitate, între care și în pomicultură. Lucrul acesta l-am putut constata și cu prilejul unei călătorii de documentare pe care am întreprins-o, la sfârșitul anului trecut, în R. D. Germană.

Cu ocazia acestei călătorii am vizitat Institutul de pomicultură din Dresda-Pillnitz, aparținând Academiei de științe agricole din R. D. Germană, sub conducerea acad. prof. dr. G. Friedrich, institut a cărui întreagă activitate se desfășoară în două centre separate, unul în orașul Dresda, ca centru de coordonare și dispunând de laboratoare de specialitate, iar altul în Dresda-Pillnitz, cu probleme de practică de teren pentru pepinieră și producție.

Tematica de cercetare este axată pe studiul problemelor de fiziologie pomicolă și agrochimie, legate de condițiile de sol și climă specifice acestei regiuni din sud-vestul R. D. Germane. Cercetările vizează îndeosebi aspecte privind schimbul de elemente nutritive, în special în momentul înfloririi, studiul asimilației plantei în cele mai importante faze de dezvoltare, necesarul de fosfor la înflorire, studiul și repartizarea CO₂ în inflorescență, ramurile de rod și fruct. Paralel se studiază îngrășămintele cele mai potrivite pentru schimbul de substanțe.

Un alt sector de cercetare se ocupă cu importanța mediului pentru plantă, deci cu probleme de ecologie.

Din discuțiile purtate cu acad. prof. dr. G. Friedrich, directorul Institutului

și cu colaboratorii săi, dr. Hanna Streitberg și dr. Otto Georg, ca și cu alți cercetători, am dedus că abordarea acestor probleme, și mai ales interpretarea rezultatelor obținute, se face pe baza relației dintre plantă-sol-ingrășăminte;

NOTE DE CĂLĂTORIE DIN R. D. GERMANĂ

În felul acesta, concluziile obținute au o valoare științifică și practică.

Experiențele se realizează în cea mai mare parte în cimp, unde condițiile de luminosități, temperatură, umiditatea aerului, precipitații etc. acționează în mod nemijlocit asupra pomilor fructiferi. Problemele abordate de dr. H. Streitberg sînt: influența apei și luminii la diferite soiuri de meri (James Grives, Parmen auriu, Boscoop), ca și a altor factori de climă. Dr. O. Georg se ocupă de microorganisme, de influența soluțiilor nutritive în sol asupra schimburilor necesare în plantă.

Alte probleme aflate în studiu: fotoperiodismul la diferite soiuri de meri — ca Parmen auriu, Boscoop, James Grives, Berlepsch, altoiți pe E. M. IX, IV și XI și Malus Summi — gutui și peri. Pentru aceste cercetări se folosesc două sere: una deschisă, în care sînt urmăriți pomii de 3—4 ani, în aer liber, puși în lădițe, iar o altă seră întunecoasă, în care sînt observați la lu-

mină roșie și verde, timp de 6 săptămîni, perioadă în care aceștia sînt măsurați de 4 ori în plină vegetație. Aici se cercetează curba spectrală în timpul unei zile și creșterile lăstarilor la diferite portalto, ca E.M. XI, Malus Summi, E.M. IX și E.M. IV. Iarna pomii sînt scoși în mediu de cîmp.

De asemenea, aici se fac cercetări privind influența luminii asupra inflorescenței la două soiuri diferite și la unele cărora li s-a redus lumina cu 50 la sută. În zilele cu durată de luminosități scurtă florile sînt mai puține. Soiul Parmen auriu are reacție pozitivă la luminosități în zilele lungi. Temperatura mare din timpul nopții au și ele influență asupra dezvoltării florilor. Lumina are efecte pozitive asupra creșterii în lungime a frunzelor și intensifică clorofila.

Pentru evidențierea influenței temperaturii a fost studiată și dezvoltarea trunchiurilor pomilor după inelele anuale, efectuindu-se astfel și un examen anatomic. Pentru culturile irigate au fost stabilite precipitații medii pe 50 de ani și temperaturi pe 60 de ani. În concordanță cu datele respective se dau culturilor cantități de 17 la sută apă în anotimp normal și 35 la sută în zilele secetoase ale anului.

Pe lângă aceste cercetări se mai fac și măsurători de suprafață a frunzelor, care se execută rapid, cu un aparat cu celulă fotoelectrică, citindu-se direct suprafața frunzei pe un cadran. De asemenea, se fac măsurători clasice de fructe (D, d și I), se determină aciditatea fructelor cu acidometrul etc.

De menționat că pentru întreaga cercetare, cu un caracter atît de complex, lucrează 11 cercetători: șapte la lucrările privind influența substanțelor nutritive în sol și îngrășămintele și patru la cele de ecologie pomicolă. În institut există însă și alte laboratoare independente ca tematică de cercetare, cum sînt cele de microbiologia solului și de izotopi radioactivi.

Ing. Ileana BIRTA

CARNET ECONOMIC SURPLUSURI STÎNENITOARE

Un miliard de dolari — aceasta este suma disputată la ora actuală în Piața comună în legătură cu excedentul produselor agricole. Calculurile au în vedere atît stocurile acumulate în anii trecuți, cît și cota din producția prevăzută pentru acest an, care nu se așteaptă să-și găsească desfacere. Manifestațiile de masă din Franța, Belgia, Italia au scos în evidență nemulțumirea producătorilor agricoli pentru dificultățile ce li se impun sub stindardul „politicii comunitare”. Aceste excedente nu sînt datorate exclusiv „supraproducției” — cum încearcă să susțină unii economiști din occident — ci mai curînd subconsumului și, pe de altă parte, respingerii ideii de mișcare a prețurilor. Cînd în fața sediului prefecturilor, a unor departamente franceze sînt răsturnate bidoane cu lapte sau cînd în satele italiene au loc infruntări ale țăranilor cu poliția, apare limpede că Piața comună agricolă nu a dat pînă acum un răspuns nici producătorilor, nici consumatorilor.

Transferul discuției asupra problemelor agricole din Piața comună din competența celor șase miniștri ai agriculturii în cea a Consiliului ministerial, alcătuit din miniștri de externe, a scos în evidență incapacitatea de rezolvare a acestor probleme pe tărîm strict economic.

Propunerile înaintate la începutul lunii februarie întrunirii miniștrilor agriculturii cuprindeau indicația unor mari excedente: la un total de 355 milioane de dolari, la grîu de 550 milioane de dolari, la zahăr de 110 milioane de dolari. Miniștrii aveau de ales mijloacele pentru absorbirea acestor excedente, și anume fie să subvenționeze deficitul acumulat dintr-un fond comun, fie să impună cultivatorilor micșorarea suprafețelor cultivate, fie să consimtă la reducerea prețurilor și la ridicarea unor bariere artificiale pentru a încuraja schimburile cu alte state. Comisia Pieței comune, care a întocmit dosarul prezentat miniștrilor, a preconizat ca producătorii să fie solicitați să participe la „cursul de susținere”, adică să accepte noi sacrificii. Fiecare participant a căutat să apere anumite sectoare în care considera că deține un avantaj și era de acord cu prejudicierea sectoarelor în care avantajul era de partea partenerilor. Iată cîteva exemple: Italia a respins orice sporișe a prețului furajelor. R.F.G. a respins ideea micșorării subsidiilor date pînă acum agricultorilor, Franța a cerut ca producătorii de cereale și de sfeclă de zahăr nu aibă un statut privilegiat în comparație cu crescătorii de vaci cu lapte ș.a.m.d. În acest cadru, noul „plan Heger” (după numele ministrului belgian al agriculturii) caută să împartă povara între toți participanții la Piața comună agricolă.

S-a dovedit încă odată că dificultățile existente în agricultura unor țări occidentale nu pot fi soluționate prin formule „comunitare”. În practică, politica agricolă comună nu face decît să adauge la neajunsurile proprii și cele ale partenerilor care vor să scape, la rîndul lor, de alte dificultăți.

Z. F.

SALONUL INTERNAȚIONAL AL AGRICULTURII

Corespondență specială de la Adrian COSTA

Pentru a șaptea oară, impunătoare sală de expoziție din cartierul parizian Porte de Versailles găzduiește, cu începere de sîmbătă, Salonul internațional al agriculturii. Este o manifestare tradițională atît prin sine însăși, cît și prin faptul că include un șir de „competiții” pe care agricultorii francezi le organizează de zeci de ani. Avem în vedere cel de-al 79-lea Concurs general agricol — de produse și de animale — cel de-al 107-lea Salon internațional de avicultură și cea de-a 91-a Expoziție canină internațională. Toate se desfășoară acum, în cadrul Salonului.

Pe cei 125 000 metri pătrați puși la dispoziție în complexul de la Porte de Versailles, își prezintă produsele aproape 4 000 de expozanți, între care aproximativ 200 din R.F. a Germaniei, Belgia, Olanda, Luxemburg și Marea Britanie, ultima prezentă pentru prima oară la această manifestare.

În acest an tema generală a Salonului este „Lumea satului — apărător al naturii”. El include o expoziție a protecției naturii, menită să susțină în chip convingător tema. Pe de altă parte, Salonul a fost precedat, în zilele de 4—6 martie, de un Colocviu internațional cu aceeași temă, care s-a bucurat de concursul F.A.O. și la care au participat aproape 1 000 de persoane din 50 de țări. Numeroasele intervenții ale delegațiilor, la care s-au adăugat aproximativ 150 de comunicări scrise, dovedesc — după părerea gazdelor — actualitatea temei, necesitatea de a o pune în discuție. De altfel, autoritățile franceze au decis nu de mult crearea, în cadrul Ministerului Agriculturii, a unei direcții generale pentru protecția naturii.

Oricum, Salonul este o mare oglindă panoramică a raporturilor omului cu natura, raporturi care acum, aici, ne apar sub cel mai încîntător unghi. Aceasta este impresia cu care rămînem după o primă „excursie” prin cele 14 pavilioane ale provinciilor franceze și cele ale țărilor străine expozante, pavilioane la care imaginația, bunul gust și calitatea produselor își dau întîlnire cu pitorescul ornamentației și, mai ales, al costumelor populare. Fiecare provincie franceză și fiecare țară participantă și-a asigurat și o reprezentare gastronomică, ceea ce nu poate decît să întregescă — pe plan olfactiv și gustativ — o imagine de ansamblu de un farmec incontestabil.

La ora cînd scriem aceste rînduri manifestările organizate cu prilejul Salonului internațional al agriculturii se află în plină desfășurare. Marți s-a deschis Salonul de mașini agricole, la care participă și țara noastră.

Paris, 11 martie 1970

Pădurea tropicală și vocațiile ei

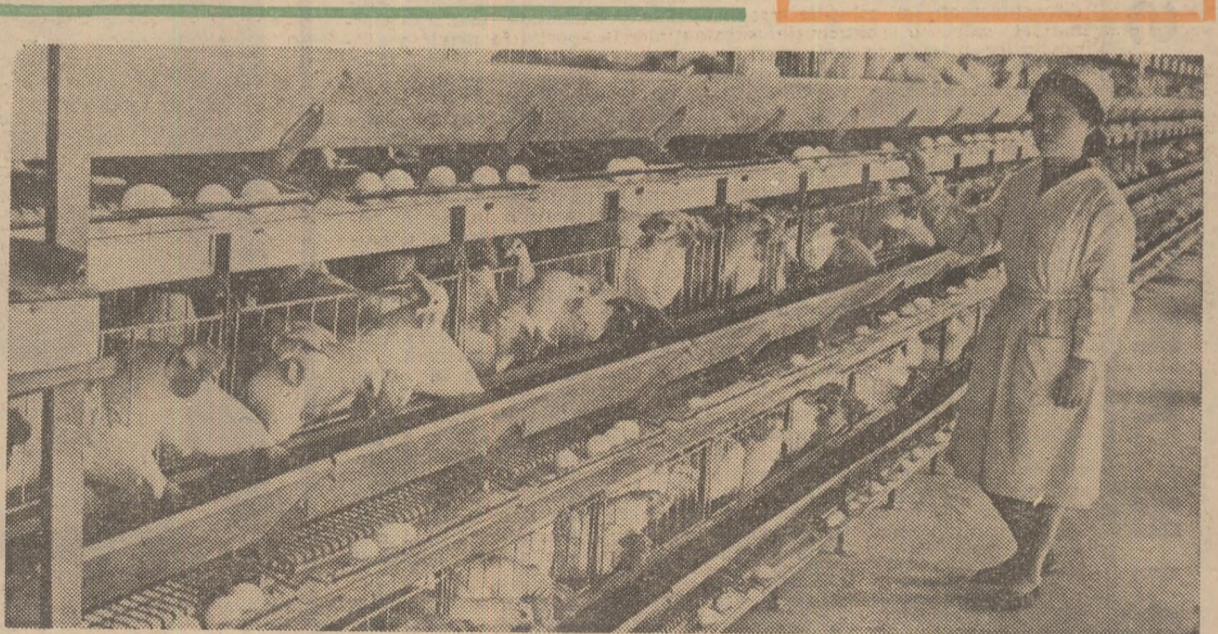
Sînt pădurile tropicale o sursă de venituri? Sînt animalele sălbatice din aceste păduri o sursă de alimentație?

F.A.O. răspunde afirmativ la aceste întrebări. La sediul organizației s-a ținut nu de mult o conferință a Comitetului pentru punerea în valoare a pădurilor tropicale, în cadrul căreia s-au tratat aceste probleme atît de importante pentru țările în curs de dezvoltare din respectiva zonă. Un expert a afirmat că fauna sălbatică a țărilor tropicale reprezintă o sursă de proteine foarte puțin cunoscută. În Botswana, de pildă, 60 la sută din proteinele animale consumate anual provin din fauna sălbatică. Autoritățile economice de aici, ajutate de doi experți ai F.A.O. (Divizia forestieră) au reușit ca, prin măsurile de amenajare și control luate să ridice în trei ani încasările din vînat și din parcurile naționale de la 200 000 dolari la 3 500 000 dolari.

În Kenya, turismul — generat de atracția pe care o exercită pădurea tropicală — aduce țării 30 milioane de dolari anual.

În Ghana, fauna sălbatică produce 65 la sută din proteinele consumate în regiunile rurale. Aceeași situație există și în America Latină. Peru exportă în S.U.A. animale sălbatice (iquitos) și piei de aproape un milion de dolari. În Asia, Singapore, spre exemplu, exportă piele de crocodil, de șarpe sau de șopîrlă, pești de acvariu și păsările vii, export care a atins suma de 9,4 milioane dolari anual.

F.A.O. apreciază că în ținuturile tropicale din Africa, Asia și America de Sud există mari posibilități pentru conservarea și amenajarea faunei sălbatice, ca și pentru amenajarea parcurilor forestiere de interes turistic. Toate acestea reprezintă rezerve serioase de hrană și fonduri, atît de necesare popoarelor din aceste regiuni ale globului.

În ansamblul agriculturii R.P.D. Coreene, avicultura ocupă un loc de seamă